

நீதிப்பொருள் தனது நீதியைச் செலுத்தியே தீரும்

★ உண்மையே கடவுள் ★

(விரயகர் தரும நிதிய நிறுவனரின்
அறுபாவ சிந்தனைகள்)

இல்லச வெளியிரு அ 8ன் மறுபதிப்பு

* உடலுக்கும் * சிக்கும் * சமச்சூலம் *

காதி, சுப்பி இன வேற்றுமையற்ற
ஆங்கி நிதனை பூர்.

விரயகர் தரும நிதியம்

புகோலி ஸேந்து

பருத்தித்துறை.

பிரதிகள்: 934 பக்கங்கள்: 36 முடிவுவிலை: 10/90

வினாயகர் தஞம நிதியம்

புலோலி மேற்கு

பருத்தித்துறை.

“ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்ரிகை பொன்னம்பலவன் ரூணகுரு வாணிபதம் நாடு”

எமது நாடு, இனம், மொழிகளைக் காக்கக்கூடிய வகையில் தூய தமிழ்ச் சொற்களையே பேச்சிலும் எழுத்திலும் பயன்படுத்துவோம்.

வடசோல்	— தறிழ்ச்சோல்	வடசோல்	— தறிழ்ச்சோல்
நகல்	— பிரதி	உக்கிரமான	— கடுமையான
அந்தஸ்து	— நிலை	உபசாரம்	— முகமன்கூறல்
பரீட்சை	— தேர்வு	கலாரசனை	— கலைச்சுவை
வருடம்	— ஆண்டு	இனாம்	— அன்பளிப்பு
அவஸ்தை	— துன்பம்	தயார்	— முன்னற்பாடு
சாஸ்திரம்	— கலை	தராசு	— நிறுவைமானி
அத்திவாரம்	— அடிப்படை	கர்கோஷம்	— கையொலி
குரூரம்	— கொடுமை	கர்ச்சனை	— முழுக்கம்
சகசம்	— இயற்கை	கர்வம்	— செருக்கு
சகாயம்	— உதவி	கலசம்	— சூடம்
சகித்தல்	— பொறுத்தல்	கலாசாலை	— கல்லூரி
சங்காரம்	— அழித்தல்	கணம்	— சுமை
சத்துரு	— புகைவன்	காயம்	— உடல்
கட்ரூரம்	— கொடுமை	கிராமம்	— சிற்றூர்
கணிதம்	— கணக்கு	கிர்டம்	— முடி
கபோதி	— குருடன்	கீர்த்தி	— புசழ்
கமலம்	— தாமரை	குணம்	— இயல்பு
கட்சி	— பக்கம், சார்பு, அணி		
கஷாயம்	— மருந்து, குடிநீர்		
கருத்தா	— ஆக்கியோன், நூலாசிரியர்		
கிரகித்தல்	— பற்றுதல், உணர்தல்		
சந்தோஷம்	— மகிழ்ச்சி, உவகை, கழிப்பு		
சந்திரன்	— திங்கள், தண்கதிர், நிலவு, மதி, அம்புலி,		
சபதம்	— வஞ்சினம், ஆணை, உறுதி		(பிறை

சமர்ப்பணம்

இம் மாதிலம் உருவாகி அதில் உயிரினங்கள் உருவாக நங்கள்சுக்தியை எந்தேரமும் உதவிக் கொண்டிருக்கும் ஐந்து பூதங்களான காற்று, தி, நீர், நிலம், ஆகாயம் இவற்றிற்கும், எம்மை உருவாக்கிய தந்தை, தாய், குரு முதலானோருக்கும், நாம் வாழ உணவு அளித்துக் கொண்டிருக்கும் தாவர வர்க்கம் முதல் மனிதகுலம் வரையான சுகல சீவராசிகட்கும் எமது வணக்கத்தைச் செலுத்தி இவர்கள் பாதாரகமலங்கட்டு இந் நூலைச் சமர்ப்பணம் செய்வதில் பூரண ஆத்ம திருப்தி அடைகிறோம்.

24-01-1994

— நிறுவனர்.

முன்னுதை

இவ்வெளியீடுகள் சம்பந்தமாக தனிப்பர்கள், பொது நிறுவனங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எமக்குத் தெரிவிக்கும்படி நன்றியுடன் வேண்டுகிறோம். எமது நிறுவனம் பயன்கருதாப் பணியாக உடல் உழைப்பை நல்கி இவ்வெளியீடுகளை வெளியிடுவதில் பெரும் ஆன்மீக மகிழ்ச்சியடைகிறது. இவ்வெளியீடுகளில் குறிப்பிடப் பெற்றவை எமது எண்ணத்திற்கேற்ப சொந்த வாழ்க்கையில் செயல்படுத்தி அனுபவத்தில் கண்ட உண்மைகளாகும். நாம் சிறுவயதில் ஒருநேர உணவுக்கு கஷ்டமடைந்த நிலையில் உடலுழைப்பால் முடை சமந்து சொல்லொண்டாத கஷ்டங்களை அனுபவித்தும் உண்மை தவறுவதில்லை. கடமையை ஆற்றுவதில் எவ்வித சிரமத்தையும் பொருட்படுத்தாது செயல்பெற்ற தால் இன்று உண்மைப் பொருளின் ஒளி விளங்குகிறது. எமது பெயரையோ சுகவாழ்வையோ விரும்பாது கடமையை உணர்ந்து செயல் பெறுகிறோம். எவரும் இதேவிதமாக செயற்பெற்றால் பொருளைத்தேடி அணலை வேண்டியதில்லை. எமது வாழ்க்கையில் இலவச சாமான்களை என்றும் வாங்கியது கிடையாது. எமது நிறுவன ஆலை இராணுவ நடவடிக்கையின் போது உடைக்கப்பெற்றும் நாம் எவரிடமும் கஷ்டம் கேட்டதில்லை. எமது கையால் உழையாத பணம் எடக்குத் தேவையில்லை. ஆன்மா ஞான ஒளியில் நற்கதி அடைவதே எமது குறிக்கொள்ளுகிறது.

24-01-1994

— நிறுவனர்.

நீதிப்பொருள் தனது செயலைச் செய்தேதிரும்

“எப்பொருள் யார்யார் வாய்க் கேட்டினும்
அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு.”

எனகிறார் வள்ளுவர். உண்மையைக் கண்டு பிடிப்பதே எமது முக்கிய நோக்கம். வீண் தர்க்கமாடுவதில் எமக்கோ நாட்டுக்கோ, சமூகத்திற்கோ எவ்வித வளர்ச்சியும் இல்லை. அவர் சொன்னார்; இவர் சொன்னார் என்ற தற்காக எல்லாவற்றையும் சரி யெனக் கொள்ளவேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை. உண்மையில் நாம் அறிந்த சில சம்பவங்களை ‘சமூகத்திற்கு உண்மையை வெளிக் கொணர வேண்டும் என்ற நோக்குடனும் தியசெயல்கள் நீங்கவேண்டு மென்ற பேரவாவுடனும் தரவிரும்புகிறோம். நீதிப்பிரிவில் இருந்த ஒரு வருக்கு வயது ஏற்றதற்கு, கண்பார்வை டஷ்கி வந்தது. சிறிது காலம் செல்ல முற்றாகக் கண்தெரியாமல் போய் சுகயீன்னகள் ஏற்பட்டன. கடைசி காலத்தில் கண்பார்வை சிறிதும் இல்லாததால் அவரது மலத்துடன் சாப்பாட்டையும் சேர்த்து அருந்தவேண்டி பழக்கம் ஏற்பட்டது. இதை எவ்வும் நாம்பமாட்டார்கள். முழுவதும் உண்மை. இது ஏன் ஏற்பட்டது என நாம் ஆராயும் போது பலவிளக்கங்கள் தென்படுகின்றன. பகுத்தறிவுள்ள மனிதனுக்கமைந்த கோடிக்கணக்கான ஒளி அணுக்களில் இவரது செயல் மூலம் பல இலட்சக்கணக்கான ஒளி அனுக்க கள் குறைந்துள்ளன. ஓளிஅணுக்கள் குறைய கண்பார்வை குறையும் என்பதை எவ்வும் முற்றிலும் உணரலாம். அவரது ஆன்ம அலையானது பகுத்தறிவுக்கேற்ற ஒளி அனு இல்லாமல் போனதால் கீழ்நிலைப் பிறப்பிற்கே சென்றிருக்கும் என ஊகிக்க இடமுண்டு. கீழ்நிலைக்குப் போன ஆன்ம அலையானது மின்டும் பகுத்தறிவுள்ள மனிதனாகப் பிறப்பெடுக்க இலட்சக்கணக்கான வருடங்கள் எடுக்கலாம். இப்படியான தவறு எல்லாருக்கும் கடைசி காலத்தில் ஏற்படலாம் என்பதை உணர்ந்து நீதி தவறாது தவறான செயல்களை நீக்கி கருமமாற்றுமாறு அனைவரையும் இருக்கம் கூப்பி வேண்டுகிறோம்.

24-01-1994

— நிறுவனர்.

நீதிப்பொருள் தனது செயலைச் செய்தேதிரும்

மகா மந்திரங்கள் மூன்று:

கடவுள் (உண்மை) மேல் அன்பு வைத்திருங்கள்.

ஸாபத்திற்கு அஞ்சக்கள்.

சமூகத்தில் நல்லெலாழுக்கத்தைக் கடைப்பிடியுக்கள்.

— சாமி பாபா.

நெடுப் பண்டிகை அசுப் பண்பு நிறைவேக விழுது விடையும் முறை

விடை	அரசு உணர்ச்சி	விடுதலைக் குறை	விடுதலைக் குறை	முக்கிய குருத்துகள்
I	பொறுவளம்	ஒசாப்பு, தாமதம்	விடுதலைக் குறை	மாஸ் தண்டி அனுத்தலை
II	கோபம் -	தித்திகைர், மறதி	விசுவாமித்திரர் தவம் கெடுதல்	உபாகியா பாலை
III	பேராளசு	பகுட் டி வார்த்தை	மார்பக்கோள் நாடி இழந்தலை	ஏதியல் மாடுதலை
IV	கர்வம் -	வண்டிசயலில் விஞப்பம்	இராவணன் விடுதலை	தக்கன விரபத்திரால் தண்டம் அடைத்தலை
V	அகம்பாவம்	புறவாழ்வில் பெருவிழுப்பம்	தக்கன விரமாவுக்கு தேவாலயம் இல்லாகைம்	பிரமாவுக்கு தேவாலயம் இல்லாகைம்
VI	ஆணவம் -	மற்றவர்களை அடிமையாக்கல்	கிடலர், முசோலீனி விழுது	பிரமாவுக்கு தேவாலயம் இல்லாகைம்
VII	அகந்தை -	சுமாகச் செயல் புரிமாலை	அரசு வாழ்வு வாழும் விதுபம்	பிரமா வைவாரால் தண்டம் அடைத்தலை
VIII	அகங்கரம்	அரசு வாழ்வு வாழும் விதுபம்	குரங் முருகனால் அழிக்கப்பெற்றலை	
IX	போய் (இந்த)	அதன்கார வாழுவு		

நூலாக்கம் முறை வினாக்கள் பதினாறாவது வருடம்

சிக்கனம், சமத்துவம், உடலுழைப்பு

	கமிழ் எண் வடிவம்	கமிழ் எண்களிலிருந்து பிரதிக்க பின்	பெருஞ்	கொல்க்கால்	கொல்க்கால்	பேராங்கள்	அதாக, போக	பேராங்கள்	பேராங்கள்
1	உண்மை	வெளிப்பொன்றை	குழுமன்	அதாகபொறுத்தீர்கள்	அதாகபொறுத்தீர்கள்	குழுமன்	அதாக, போக	குழுமன்	குழுமன்
2	உறுதி	உமர்த்தவை	சந்திரன்	அதாகபொறுத்தீர்கள்	அதாகபொறுத்தீர்கள்	சந்திரன்	அதாக, போக	சந்திரன்	சந்திரன்
3	அறிவு	வீதாயகர்	வியாழன்	அதாகபொறுத்தீர்கள்	அதாகபொறுத்தீர்கள்	வியாழன்	அதாக, போக	வியாழன்	வியாழன்
4	கல்வி	சர்வல்லதி	ராதை	பறப்பொறுத்தீர்கள்	பறப்பொறுத்தீர்கள்	ராதை	பறப்போக	பறப்பொறுத்தீர்கள்	பறப்பொறுத்தீர்கள்
5	தீயாயம்	வீரபத்திரர்	புதன்	அதாகபொறுத்தீர்கள்	அதாகபொறுத்தீர்கள்	புதன்	அதாக, போக	புதன்	புதன்
6	செல்வம்	வட்டங்க	வெள்ளி	புறப்பொறுத்தீர்கள்	புறப்பொறுத்தீர்கள்	வெள்ளி	புறப்போக	புறப்பொறுத்தீர்கள்	புறப்பொறுத்தீர்கள்
7	தெருப்பில்	விவஶ்வளை	தீசு	புறப்பொறுத்தீர்கள்	புறப்பொறுத்தீர்கள்	தீசு	புறப்போக	புறப்பொறுத்தீர்கள்	புறப்பொறுத்தீர்கள்
8	நீதி	வெடிரவர்	சனி	அதாகபொறுத்தீர்கள்	அதாகபொறுத்தீர்கள்	சனி	அதாக, போக	அதாகபொறுத்தீர்கள்	அதாகபொறுத்தீர்கள்
9	நூலாட்டு	புதேகள்	செவ்வாய்	அதாகபொறுத்தீர்கள்	அதாகபொறுத்தீர்கள்	செவ்வாய்	இனி (தீ)	இனி (தீ)	இனி (தீ)

சில நாடுகள், சில சமூகங்கள், சிலமனிதர்கள், சிலபொதுப்பணி மன்றுகள் மங்கிய நிலை அடைவதற்குக் காரணம் சுயநல்ப்பற்றாகும்.

தொழில் செய்யும் கரங்கள் செபம் செய்யும் உதடுகளைவிட பரிசுத்தமானவே.

நூன் வளர்ச்சி திறமையுடன் தொழில் புரிதலைத் தோற்றுவிக் கிறது.

மன கை உள்முகமாகத் திருப்பி ஆற்றல்களை ஒன்று கூட்டி மனது தன்னைத்தானே துருவி ஆராயப் பழக்கு. மன கை கட்டி ஆளுதலை விடக் கடினமான செயல் வேறு எதுவும் கிடையாது. சத்தியத்தில் நிலைத்திருப்பவன் சொல்லுவது சத்தியமாய் அமையும். எம் உள்ளத்தில் உதிக்கும் ஆசைகள் எம்மை வழிமாற்றி ஏமாற்றி வருகின்றன.

கடவுள் இல்லை என்பார் பலர் உண்மை இல்லை என்று மறுப்பவர் இலர், ஆகவே உண்மையே கடவுள். கணவன், மனைவி, மக்கள் என்பாரும் அவர்களுக்கிடையேயுள்ள நட்புகளும் வெளித்தோற்றங்களோ.

தங்களை இருகரம் கூப்பி வேண்டுகிறோம்

இந்நால் தங்கள் கையில் கிடைத்ததும் குறைத்தது மூன்றுமுறை வாசியுங்கள். உங்களுக்கு இதில் புலன் செல்ல வாய்ப்பு இல்லாத போகில் கூடிய விரைவில் உங்கள் கிடேகிதறிடம் இந்நாலைக் கையளியுங்கள். இன்னும் வாசிக்க வேண்டிய மனஎண்ணம் ஏற்படின் ஒன்பது முறை வாசித்த பின் அடுத்தவரிடம் ஒப்படையுங்கள். தங்கள் உதவிக்கு நன்றி.

வியாபாரிமுலை.

24 - 01 - 1994

நிறுவனர்
வீராயகர் தரும நிதியம்.

★ ★ ★

ந
சிவமயம்

இனிதப் பண்பு நிலையிலிருந்து நாம் தெய்வீகப் பண்பு நிலையை அடைய வேண்டுமானால் எம்மாற்று பின்வருமாறு அமையவேண்டும். எக்காலமும் சமத்துவம், சிக்கணம், உடலுழைப்பு இவற்றிற்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும்.

1. நெறி தவறாத வறிய குடும்பத்தில் பிறப்பதே முதற் பேறாகும் செல்வந்த குடும்பத்திற் பிறப்பவர்கள் செல்லப் பின்னளைகளாய் வளர்ப்பதால் உடலுழைப்பு, சிக்கணம் தெரியாமல் போய்விடுகிறது.

வீராயகர் தரும நிதியம்

1

2. அடுத்து நீதிமொழிகளில் பற்றுண்டாதல் வேண்டும்.
3. உடலுழைப்பில் கஸ்டம் தெரியக்கூடாது.
4. தன்காலிலே நிற்கும் விருப்பம் உண்டாகியே தீரும். அடுத்த எவ்விடமும் கையேந்தி வாழ்க்கை நடாத்த மனம் இடங்கொடாது.
5. உண்மைக்கு மாறுபாடாய் கோடானு கோடி கொடுப்பினும் நாவளையக் கூடாது.
6. சிக்கனம் (பேராசை தவிர்க்க வேண்டும்) நெறி தவறுதல் ஏற்படக்கூடாது.
7. கூடியவரையில் சமத்துவ நோக்கம் எவ்வழியிலும் பேணப்பட வேண்டும்.
8. இவ்வாறு நடந்து வந்தால் சேவை மனப்பான்மை உதவும் உள்ளம் உருவாகியே தீரும்.
9. ஆத்மஞானம் உருவாக எவ்வித இடையூறுமில்லை. தெய்வீகப் பண்பு நிலையில் உயர்நிலை அடைந்து ஆத்மா இறைசக்தியை அடைவது உண்மையில் உண்மையே.

ஆடம்பர வாழ்வு வாழ ஆசைப்படுபவர்கள் அகரப்பண்பு நிலைக்கு வீழ்ச்சியடைதல் தவிர்க்க முடியாது.

இனப்பாகுபாடு பிறரை அடக்கி ஆளும் அவர், ஆடம்பரவாழ்வு இவை அகரப் பண்பு நிலைக்கு எம்மை இட்டுச் செல்கின்றன. முதலில் பொறாமைக் குணம் வளர வளர இந்திலை ஏற்படுகின்றது. (1) பொறாமை காரணமாக (2) கோபம் கூடுகின்றது. (3) பேராசை ஏற்படுகிறது. (4) கர்வம் உண்டாகி (5) அகம்பாவம் வளர்ந்து (6) ஆணவம் பெருகுகிறது. (7) அகந்தை காரணமாக (8) அகங்காரம் கூடியதும் (9) பொய் (இருள்) காரணமாக அகரப்பண்பு நிலையில் ஆத்மா மிருகமாயும் பறவை வர்க்கமாகவும் மாறுதலைடுந்து கீழ்நிலை ஏற்படுவது இயற்கையாகும்.

அசுவே மனித வாழ்க்கை தெய்வீகப் பண்பு நிலையை அடைவதற்குரிய செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வோமாக.

நிறுவனர்
விநாயகர் தரும நிதியம்
வியாபாரிழுலை
பருத்தித்துறை.

24 - 01 - 1994.

ஓருவன் கள் குடித்தாலும், கொலை புரித்தாலும், களவு செய்தாலும் நூற்றாவற் செய்து உய்வு பெறலாம். ஆனால் நன்றி கொன்ற பாலத்துக்கு மட்டும் உய்வு கிடையாது.

— கந்தபுராணம்,

திருக்கோயில் திருவிளக்கம் பொங்குல!

அகநிலையிலும் சரி புறநிலையிலும் சரி ஒழுக்கம், ஒழுங்கு என்பவை தலைமையானவை. எனவே கோயில் வணக்க முறைகளில் ஈடுபடுவோர் அதன் நாட்டுசையிலும் ஆண்டுப் பூசையிலும் ஒழுங்கு, ஒழுக்கம் தலைநாடு கண்ணன இவை காப்பதுபோல் காத்தலில் கருத்தாதல் வேண்டும். இந்தச் சிவதெறியை இன்றைய கோயில் நடத்துவோரிடத்தும், பூசை, விழாக்கள் மேற்கொள்வோரிடத்தும், இவை கவளக் கண்டு வணங்குவோரிடத்தும் உண்டா? நாயன்மார் மூவர் முதலிகள் எமது பொருட்டாக கோயில்தோறும் மூலமுர்த்திகளை வழி படுவோர்களாய் தமிழை வழக்கப்படுத்திக் கொண்டு தோத்திர மூலம் கோயில் திருவிளக்கத்தை கோயிலில் திகழ வைத்தார்கள். உள்ளத்தி இருள்ள இறைவனையே தோத்திரம் செய்துள்ளார்கள். இதை வெளியிருள்ள அம்சமாகக் கருதி நாம் வேறிடம் செல்கிறோம். இதனை நாம் நம் சமயப் பெருமையாக அற்புதம் என அழைத்து வீணை காலத்தைக் கழிக்கிறோம். அதன் அடிச்சுவடு அனுங்கும் அறம் செய்ய விரும்புகின்றோமில்லை. என்னே நம் வீந்தை வாழ்வு.

தம் இல்லத்தில் இருந்து கோயிலை நோக்கி வருங்கால் கோயில் கோபுரம் கண்களுக்குப் புலனானதும் தும் ஜூப்புஸ்களை போறிவழியில் செல்வதை மெல்ல மெல்ல நீக்கி மனவழியைத் திசைதிருப்பும் முறைக்கு ஏற்பட்ட கோபுரத்தின் இலக்கு இன்று எங்கே? நம் முன்னோர்கள் தெய்வத்தைப் பூசிக்கும் பூவின் விதி, தெய்வத்தின் முன் ஏற்றும் விளக் கொள்கின் விதி, முழக்கும் முழவுனியின் விதி, செய்காரியங்களின் காலத்தின் விதி என எத்தனையோ விதிமுறைகளைத் தெரிந்து நமக்காகத் தந்திருக்க, அவைகளை விட்டு காலதேய வர்த்தமானத்திற் கேற்பவும், அதிகார ஆசைக்கு ஏற்பவும், சுயநவத் தேவைக்கு ஏற்பவும் கருமங்களை ஆற்றிக் கோயிலை கருத்தற்றுக் காண்கிறோம். கோயிலை ஓர் உலகப்பொருள் போல நாம் பாவனை பண்ணிய மனப் பண்பாட்டுத் தன்மையால் பழகப் பழகப் பாலும் புளிப்பது போல் கோயில் கிரியை ஞானங்களில் ஒருவகை உவர்ப்பு உள்ளப்பட்டு இயந்திர மனிதராய் பணப்பற்றும், பரசாங்குத்தனமும் பெருகிக் கொண்டதே ஆகம வழக்கு. ஆக்கறில்லாமல் அவம்பட்டது எனலாம்.

கோயிலின் அசத்துச் சிரியைக் கருமங்களுக்கும், புறத்துச் சரியைக் கருமங்கட்கும் ஓட்டிய வேலைப்பழுவைத் துன்பமில்லாது எனிதாக இயற்றலுக்குரிய சமயத்தேவோடு கூடிய மாந்தர் போதிய அளவில்லை அத்துடன் சமய வாழ்வுத் தொழிலுக்கென்று பிறந்தவராகக் கருதப் பட்டவர்களும் அப்பிறப்புப் பற்றி மறந்து வெற்றறுத் தொழில் முகங்களில் புகுந்து தவறிமூழ்த்து விட்டனர். இருப்பவர்களோ சமயமொழித்

திறன்றவர்களாய் ஆகமநூற் பொருள் விளங்கியும் விளங்காமலும் ஏதோவொரு வகையாகக் கோயிலைக் காக்கின்றார்கள். அக்காத்தலி ஸ் கற்றவளவிற்கு குறை குற்றம் பொருந்தாதபடி தன்னைக் காக்குமள் விற்கு கடமை புரியாது வையிற்பணத்திற்கு காதலாகி நிற்கின்றார்களே. இவர்களாலே கோயில் தேவையில்லாததொன்று; ஒரு சிறு மனி தர் கூட்டத்தின் வாழ்விற்குரிய முயற்சி என்று பண்டைய தமிழ்ப்பண பாட்டின் தோற்றத்திற்கு வீழ்வு ஏற்படுவதை உணராமல் இருக்க முடியுமா? “புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா நின்னடி என் மனத்தே வழுவாது இருக்க வரந்தரல் வேண்டும்” என்று இம்மன்றுவகுத்தில் எதிர்பார்த்த அன்றைய தெய்வக்குரல் இன்று எங்கே? இந்த அளவுக்கு நம் கோயில்களையும், எம் என்னங்களையும், நம் உள்ளத்தையும் திருக்கோயில்களாக்கி தெய்வத் திருவுளம் பேறும் முன்னந்தெழுநாம் இறைவனையே வேண்டுவோமாக!

நான், எனது, எனக்கு என்பதை விடுத்து நாம், நமது, எமக்கு என்று வாழ்வது, தன்னைச் சுற்றித் தனிவேலி அடைப்பதை விட்டு எல்லோரையும் சுற்றி பொதுவேலி அடைப்பது, எவ்வளவு இலகுவாக கடமையைச் செய்யலாம் என்பதைவிட்டு எவ்வளவு அருமையாக அதிகமாகச் செய்யலாம் என்று நினைவுக்கர வேண்டும்.

கோ + இல் = கோயில். கோ - இறைவன், இல் - இருப்பிடம். மனதை வேறு புவனவழிச் செல்லாது உள்ளத்தை நெறிப்படுத்தும் இடம்.

“நின் அடி என்மனத்தே வழுவாதிருக்க வரம் தரல் வேண்டும்”

“நின் அடி” முதலும் அடியும் காண முடியாத உண்மை பொருளின் பாதாரம், எனது மனதில் மாறாதிருக்க வேண்டும் என வேண்டுகிறார். அதாவது உண்மை மாறக்கூடாது. ஆனால் இன்று கோயில்களில் பிரதான வைபவங்களில் தெட்சனை என்று பலழறை கேட்கிறார்கள். இவை சகலரிடமும் ஒரேமாதிரி அமைவதில்லை. ஆத வால் இம்முறை உண்மைக்கு மாறுபட்டவை ஆதலால் உண்மையே இறைவன் என்பதை உணர முடிவதில்லை.

சமயப் பண்புகள் சொல்லும் செயலும் வாழ்க்கையில் ஓன்றாகச் செயல்பட முடியாமல் போய்விட்டன. மனிதனும் யந்திரங்களைப் போலவே இயங்குகிறான். யந்திரங்கள் சிந்திப்பதில்லை. அந்த வேலை கையும் யந்திரங்களே செய்ய வேண்டிய காலமும் வரலாம். இன்னும் சில காலத்தில் யந்திரக் கருவிகளை உருவாக்குவர்களைத் தவிர ஏனைய அனைவரும் வாழ்வில் கூத்ததை அனுபவித்துப் போகும் ஒரு வகை சிவராசிகளாக மாறிவிடலாம். சகல துறைகளிலும் அரசியல் மேவி நிற்கின்றமையால் உயர்வு தாழ்வு மனப்பான்மைகள் வளர்ந்து வருகின்றன. மேற்கிலிருந்து வந்த நாகரிகம் சிக்கலையும் பிரச்சனைகளையும் உருவாக்கி ஒரு இனம் மறு இனத்தை அழித்து தலைதுருக்க முயலும் காட்டுமிராண்டி எண்ணங்கள் வளர்ந்து விட்டன. நமது சமய

வரலாறுகள், தலைவர்களின் முதுமொழிகள் யாவற்றையும் மறந்து தந்திரோபாயங்களைப் பயன்படுத்தி தமது சொந்தச் சகோதரர்களையே அழிக்கத் துணிகிறார்கள். சமயத் தலைவர்கள், ஞானிகள் சிந்தனைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு விட்டன. நாமும் மேற்கு நாடுகளை நாடி ஒடுக்கின்றோம். எமது பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள எமக்கு உறுதியில்லை. நம்மை நாமே அழித்துக் கொள்ள ஏன் ஜியா மேற்கு நோக்கி ஓட வேண்டும்? நமக்குள் சிந்தனைப் பலத்தால் ஆண்ம ஞானத்தால் சிக்கல்களை அறுத்து, சகோதரத்துவத்தை உருவாக்க முடியாதா? அப்படியானால் ஞானிகள் அறிஞர்களின் சிந்தனைகள், நூல்கள், மதபீடங்கள், கோயில்கள் எல்லாம் எதற்காக!

பதவி என்பது போதைவஸ்துப் போன்றது. அதனைக் கவனமாகக் கையாள வேண்டும். ஒருவனது உண்மையான குணம் அவனது கரங்களுக்கு அதிகாரம் வந்த பின்னர் வெட்டவெளிச்சமாகும்.

புராணக் கதைகள் பற்றியோ, அற்புதங்கள் பற்றியோ திருப்பித் திருப்பிக் கூறக்கேட்டு களிப்படையும் நாம் அக்கதைகளில் பொதிந் திருக்கும் உண்மைத் தத்துவத்தை எண்ணிப் பார்க்க மறுக்கிறோம். கதைகளுக்கும், சடங்குகளுக்கும் தேவைக்கதிகமாக முக்கியத் துவம் கொடுக்கிறோமேயன்றி உண்மை விளக்கங்களை சிந்திக்கத் தவறுவது மனிதகுலத்தின் சாபக்கேடாகும்.

நுண்ணறிவு என்பது உண்மையை உள்ளவாறு அறிவதாகும். தட்டுங்கள் திறக்கப்படும் என்பது அறியாமை என்னும் இருளைத் தட்டி நீக்கு, ஒளியாகிய நுண்ணறிவு வெளிவரும் என்ற உண்மையை உணர்த்துகின்றது.

யதார்த்தவாதி வெகுஜன விரோதி. முற்றிலும் உண்மை, எவ்ராவது உண்மையினின்றும் வழுவாமல் நடந்து பார்த்த பின் சொல் இருங்கள். உண்மையைப் பேசும்போதே மற்றவர்களின் விரோதத்தைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளுகிறார். எவரும் உண்மை பேசுவதால் கூடுதல் இலாபம் பெற முடியாதென்பதால் உண்மைக்கு வருவது கஷ்டம் ஆனால் இலட்சியத்தை எண்ணி ஒருசிலர் மட்டும் உண்மையை அனுஷ்டி க்க வேண்டுமென விரும்பலாம். அப்படியானார் மிகவிக்க குறைவு. அவருக்கு வெகுசன விரோதம் சொல்வாமல் கொள்ளாமல் வந்துவிடும். தவறான பொய்யாயின் அவரது செயல்களில், தொழில்களில், கருமங்களில், தருமங்களில் அவரது நோக்கம் புலப்படவே செய்யும். ஒரு மாங்களிக்காக அம்மையப்பன் என்றால் என்ன? உலகம் என்றால் என்ன? என் வாதிடுகிறார்கள் இரு சகோதரர்கள். ஒருவர் அறிவுப் பொருள், மற்றவர் ஞானப்பொருள். ஏன் மாங்களிக்காக வாதிடுவார்? ஒரு மாங்களியையும் மிகவிக் கட்டுலுழைப்பின் மூலமே பெறல் வேண்டும். குருப்தமன் ஏன் மாங்கொப்பினுள் ஒளித்து மறைந்து வர வேண்டும்? மாங்களித் தத்துவம் மகத்தானது.

இவ்விதமாகவே மனித வாழ்க்கையிலும் சரியான நுண்ணறிவு அனுபவம் பெற்றதின் பின்பே மனித வாழ்க்கையின் உட்பொருளை அறிந்து செயல்பட முடியும். 55 வயதின் முன் இதற்குரிய சரியான உட்பொருள் உற்பத்தியாக முடியாது. தெய்வப் புலவர்கள் வள்ளுவர், ஒளவையார், நக்சீரர், கம்பர், நாயன்மார்கள் முதலியோர் முதுபருவத் தில்தான் உலகுக்கு வழிகாட்டும் நூல்களையும் நெறிகளையும் வெளி யிட்டுள்ளார்களேயன்றி இளமைப் பருவத்தில் அல்ல என்பதை நாம் நன்றாக ஆராய வேண்டும். ஆகவே உலக நெறிப்பாடுகள் எல்லாம் அனுபவத்தின் வழிகளாகும். மறுபிறப்பு, சோதிடம், விதிமுறைகள் என்பன ஆரம்ப காலத்தில் அனுபவ வல்லுனர்களாலும், மன சத்தி யுள்ளவர்களாலும், உண்மையிப் பெற்றவர்களாலும் வகுக்கப்பெற நூல்கள், இவை முழுவதும் உண்மை நெறியாகும். எமது சமயத் தத்துவங்கள் எல்லாம் மிக நுணுக்கமாக ஆராயப்பெற்று வழிவகுக்கப் பெற்றுள்ளன. ஆனால் நாம் அவற்றின் கதைகளுக்கும் சடங்குகளுக்கும் தேவைக்கதிகமான முக்கியம் கொடுப்பதால் விளக்கங்களை ஆராய விரும்புவதில்லை. எமது சமயத்திலுள்ள கிரியை முறைகளிலும் தத்து வங்கள் பொதிந்துள்ளன. அறுகம்புல், பசுவின் சாணம், மாவிலை, விபூதி, துளசி முதலிய பொருள்களில் உள்ள அகச்சத்தப் பயண அறியமாட்டோம்.

“மனிதர்களே சிறந்த ஆலயம், அதைவிட்டு
கடவுளை வெளியே தேடுவதில் பயனில்லை” -விவேகானந்தர்.

தற்காலத்தில் உருவாக்கப்பெறும் அரசாங்கங்கள், கோயில்கள், பொதுப்பணிமன்றங்கள், நீதிஸ்தலங்கள், கல்லூரிகள், சமயப்பணி மனைகள், கிராமாட்சி சபைகள் முதலிய சகலதும் ஒரு பக்க சார்பாக (யாப்புக்களை) சட்டத்திட்டங்களை ஆக்கி அமுல்படுத்திவருவதால் அவை அடிக்கடி மாற்றமடைந்தும் அழிந்தும் செயற்பட முடியாமலும் இருப்பதை அறிகிறோம். உண்மைநிலை சரியாய விதி முறையில் அமைந்திருக்குமானால் அவை என்றும் அழியாவரம் பெற நிருக்கும்.

துஷ்டத்தனம் வாய்ந்தவர்களே ஒரு புண்ணியத் தவத்துக்கு போவார்களாகில் அப்புண்ணியத்தலம் மற்ற இடங்களைப் போன்று கெட்டு விடும். ஆதலால் வெறும் கட்டிடத்தை முன்னிட்டு ஓரிடத்தை தேவாலயம் எனலாகாது. தெய்வீகம் வாய்ந்த மக்கள் கூடுகின்ற இடத்தையே தேவாலயம் எனப் பகர வேண்டும். இக்கோட்டபாட்டை நாம் மறந்து விடுகிறோம். அப்படியான இடங்களில்தான் மனித நல் வெண்ணங்கள் உற்பத்தியாகின்றன.

இராசயோகம்

உடல் என்னும் இயந்திரத்தை இயக்கும் சக்தியை சரியாகக் கையாள வேண்டுமானால் சுவாசத்தை கையாண்டு பழகுதல் வேண்டும்.

எதை அறிந்தால் நாம் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவராகிறோம்? கொள்கைகளுக்கு அடிப்படையாக பொதுக்கோட்பாடு ஒன்று உண்டு, பொதுவாகவும் நடுநாயகமாகவும் இருப்பதைக் கிரகித்துக் கொண்டால் கிரகித்தவன் ஆசிரியான்.

உலகெங்கும் பொதுவாக மதம் புட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவை வெல்வேறு கொள்கைகளையும் கோட்பாடுகளையும் கொண்டிருப்பதால் ஒன்றோடொன்று போராடுவதைக் காண்கிறோம். மதக் கொள்கைகளும், கோட்பாடுகளும் நம்பிக்கையில் நிலைத்துள்ளன. கடவுள் ஒருவர் மேக மன்றலத்துக்கு மேல் எங்கேயோ அமர்ந்து அண்டங்களை ஆண்டு வருகிறாரென்று ஒரு மனிதன் கூறுகிறான். அதேவிதமாக மற்றொரு மனிதனும் வேறு சில கருத்துக்களைக் கொண்டு அவை களை நம்பியே ஆக வேண்டும் என்கிறான். இவைகளைப் பற்றிய அறிவு அனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என மொத்தான கூறுகிறான். கிறிஸ்துநாதர் தாம் கடவுளை சாட்சாத்தரித்ததாக பகர்ந்தார். புத்தர் சில பேருண்மைகளை சுவானுபூதியில் பெற்றார். இவைகளை உலகுக்குப் புகட்டினார்கள். இந்துக்கவின் சாஸ்திரங்களை இயற்றியவர் ரிஷிகள். இவர்களும் தாம் ஆத்ம சொருபாம் என பலத தங்கள் அனுபவத்தில் கண்டார்கள். இக்காலத்திய மனிதருக்கு இந்த அனுபவங்கள் ஒரு போதும் வாய்க்காது என உரிமை கொண்டுள்ளனர். ஆதலால் மதத்தில் நம்பிக்கை வை எனப் புகட்டு கின்றனர். இது அறிவுடமையல்ல, ஏதோ சிலருக்காவது தில் சிரமத்துடன் அவ்வுண்மையை பெற அனுபவத்தில் வாய்க்கலாம். நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி திரும்பத் திரும்ப நடப்பதே இயற்கையின் நியதி, இக்காலத்திய மனிதனும் அதை அனுபூதியில் பெற்றாக வேண்டும். இவைகளைப் பேசிக்கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. அதன் உடபொருளை அனுபவத்தில் யாவரும் உணர வேண்டும். கடவுளின் பெயரால் குழப்பங்கள், சண்டைகள் இருந்தது. அக்காரணத்தால் சிற்கிய இரத்தத்திற்கு அளவில்லை. அப்படி அவர்கள் சொல்ல புரிந்த காரணம் மதத்தின் மூல தத்துவத்தை அறியாததேயாகும்.

முன்னோர்களின் பழக்க வழக்கங்களுக்கு கொடுத்து வந்த உள்ள மையை மதக் கோட்பாடு என நம்பினர். தான் கண்டறியாத கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறாரென்று சொல்வதற்கு எமக்கு உரிமையில்லை. 'தான் காணாத ஆத்மா இருக்கிறது என்று சொல்வதற்கு உரிமை ஏது?' இவைகளை நாம்காண வேண்டும். நுகர வேண்டும். சிலர் கடவுள்-

நம்பிக்கையால் மக்கள் நல்வார் ஆகின்றனர் என எண்ணி வருகின் றனர். மக்கள் உள்ளத்தில் உதிக்கும் உணர்ச்சிகளை கருத்தில் கொள் வதில்லை. தமக்குத் தெரிந்த சில உண்மைகளைப் புட்டி அவர்களை நல்வழியில் நடத்தலாமென மனக்கோட்டை கட்டுகின்றனர். சொல் வதையெல்லாம் கேட்டு திருப்தியடையும் மனித வர்க்கம் பாராட்டு வதற்குரிய மேலானதாய் இருக்க முடியாது. அறிவற்ற அறப்பிராணி என்றே நாம் ஒதுக்கலாம். மெய்ப்பொருள் எது என்னும் நாட்டம் கொண்டவர்களாகவே மக்கள் இருந்து வருகின்றனர். மனிதன் அடிப்படை (தத்துவங்களை) உண்மைகளை என்று சிரகிக்கின்றானோ நூல்கள் கொண்டு கண்டறிகிறானோ அத்தந்துச் சொன்னுமாக மனித ஷார்ப்ஸை அமைத்திருக்கிறது என்னும் அலுபவத்தைப் பெறுகிறானோ அன்றுதான் அவனுடைய ஐயங்கள் அகலுகின்றன. அஞ்ஞான இருள் நீங்குகிறது. நெடுங்காலம் கையாண்ட கோணலான கொள்கைகளும் கருத்துக்களும் நிமிர்த்தி நேர்மைப்படுத்தப்பெறுகின்றன இந்த மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெறும் வரையில் மனிதன் அமைதி அடைய முடியாது என வேதங்கள் பகர்கின்றன. ரிஷிகள் சுவானு பூதியில் கண்டறிந்தவைகளை யாவரும் பெறவேண்டுமென விரும்புகின்றனர். அவர்கள் செந்நெறியில் செல்கிறவர்கள். அதே அனுபவத்தை நாமும் பெற்றாக வேண்டும். உண்மை யாவருக்கும் ஒன்றே.

சன்மார்க்கத்திற்குரிய பிரசங்கங்களை ஆயிரக் கணக்கில் கேட்டுக் கொண்டிருக்கலாம். கேட்பதாலேயே அவன் அறதெறி பிடித்து ஒழுகு பிவன் ஆகமாட்டான். தன் வாழ்க்கையில் அவற்றைப் பழகுபவனே பெருநெறி பிடித்து ஒழுகுபவன் ஆகிறான். அப்படியான சான்றோர்கள் வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு நாட்டில் தோன்றுவாராயினர். அத்தகைய மக்கள் சுயநலம் அறியாதவர்கள். உலகத்திற்கு நலம் கெய்வதைத் தவிர வேறு நோக்கமற்றவர்கள். அவர்கள் தாங்கள் கண்ட உண்மைகளை நம் போன்றவர்களும் கண்டறியக் கூடும் என்று இயங்பி எம்மை அழைக்கின்றனர். அந்நெறிகளை நாம் அனுஸ்தித்த பின் அவர்கள் புகுட்டிய உண்மைகள் நமக்கு எட்டாது போய்விட்டால் அவர்கள் கூற்றில் பொருளில்லை என நாம் பகரலாம். அப்படி ஆராய்ச்சி செய்த பின்பே அதைப் பற்றிய அபிப்பிராயத்தைக் கூற எமக்கு உரிமை உண்டு. அப்பெறு நெறிகளை நாம் பற்றி ஒழுகினால் வாழ்க்கையைப் பற்றிய மேலாம் ஞானம் எம்முள்ளத்தில் ஒளிரும் யது உள்ளத்தை ஆராய்வதற்கு எமது மனமே கருவியாய் உள்ளது. மனதைச் சரியாக அளந்தெடுக்க இயலாது போன்தால் ஆராய்ச்சி செய்தவர்கள் தங்களுக்குள் வீண் விலாதம் செய்து கொண்டனர். ஆயினும் சில யோகிகள் மனதைச் சரியாகத் துருவி ஆராய்ந்து உள்ள படி விளக்க வல்லவராயினர். கூர்ந்து கவனித்தல் என்னும் திறன் எம்பிடத்துண்டு. அதை நாம் சரியாகப் பயன்படுத்தவும் உள்முகமாகத் திருப்பவும் கற்க வேண்டும். உள்மனதைப் பிரித்துப் பிரித்து ஆராய் எமது கவனத்தை நன்கு பயன்படுத்த வேண்டும். கட்டுஉன் = கடவுள் உள்ளத்தைக் கடந்தாலே கடவுளைக் காணலாம்.

சிதறடைந்த ஒளிக் கிரணங்கள் போன்ற எம் மனதை ஒன்றுபடுக் படி செய்தால் அவை ஒருங்கு திரண்டு பெரும்ஆற்றல் பெறுகின் றன். ஞானத்தைப் பெறுவதற்கு இவ்வுபாயம் ஒன்றே நம்கைவ சம் உள்ளது. பொதீக விஞ்ஞானி வெளியுலகின்கண் ஆராய்கிறான். தழுந்தப் பருஷ்தவிலீட்டு நாம் அக்ஷவநுச் நமது கவனத்தை வெளி விசயங்களிலே செலுத்தும்படி பழக்கப் பெற்றுள்ளோம். நம் உள்ளத்தினுள்ளே திரும்பப் பழக்கப்படவில்லை. ஆதலால் அந்த அமைப்பைத் தெரிந்து கொள்ளும் பாங்கை இழந்து விட்டோம்.

மனதை உள்முகமாகத் திருப்பி அதன் ஆற்றல்கள் யாவையும் ஒன்று கூடும்படி செய்து அம்மனது தன்னைத்தானே துருவி ஆராயப் பழக்கப்படுத்த வேண்டும். இப்படி மனதைக் கொண்டே மனதைக் கட்டி ஆளுதல் செயற்கரிய செயலாம். ஆயினும் வேறு வழி ஒன்று மில்லை.

அத்தகைய ஞானத்தால் நமது துயரங்களை அகற்றலாம். நமது மனத்தைப் பிரித்து ஆராயுங்கால் அழியாப் பொருளாகிய ஆத்ம சொரு பத்தை நேருக்குநேர் அறிகிறோம். இவ்வுத்தம் சொருபமே தூயதா யுள்ள மெர்ப்பொருள். அதை அறிவுவனுக்கு பின்பு துன்பம் கிடையாது. ஆத்மசொருபமாகிய தான் ஒருபொழுதும் சாவதில்லை என்பதை மனிதன் கண்டு கொள்கிறான். பிறகு மரணத்தைப் பற்றிய பயம் இல்லை. வீணான் ஆசைகளும் உண்டாவதில்லை. அச்சும், ஆசை யும், துண்பமும் அகன்று பேராணந்தமே எஞ்சியிருக்கிறது. தேகத்தில் வாழும் போதே மனிதன் பேராணந்தம் எய்தலாம்.

புறத்திலுள்ள பொருள்களின் மீது மனதைக் குவிய வைப்பது எனிது. ஆணால் தத் துவ ஆராய்ச்சியில் காணவேண்டிய பொருள் உள்ளே இருக்கிறது. மனிதன் சக்தி அளப்பரியது. அதனிடத்துள்ள ஆற்றலைப் பற்றி அது ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும். குரியூளி காரி ருளில் பாய்வது போன்று ஒருமுகப்பட்ட மனமானது தனக்குள் மறைந்திருக்கும் உட்பொருளை ஊடுருவி உண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அப் போது முன்பு கண்டிராத நுண்பொருள்களைக் காண ஆரம்பிக்கும் போது மதத்தின் உட்பொருளை அறிய வருகிறோம். நம்மை நாம் அறியும் வல்லமை வருகிறது. அண்டத்தில் ஊடுருவி இறைவன் ஒருவன் இருக்கிறாரா அல்லது இல்லையா என்பதை அறிய வருகிறோம். மனதை ஆராய்ச்சி செய்யும் இராசயோகம் மனிதன் எந்த மதம் என்னும் கேள்வியைக் கேட்பதில்லை. மனோதத்துவத்தை ஆராயும் உரிமை ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உண்டு. அதற்கேற்ற முயற்சியை எடுப்பது அவனுடைய பொறுப்பாகும். மக்களில் பெரும்பான்மையினரின் ஸ்தால் சரீரமே மனதின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவிற்கிறது. அவர்களின் மனது வளர்ச்சியடையாமெயே காரணம். அவர்கள் தங்கள் மனதைக் கட்டி யாளத் தெரியாதவர்களாம். மனதைக் கட்டி ஆளுதல் விலங்குகளுக்கு

இயலாது. மனதின்கண் தெளிந்த தூய்மையை உண்டுபண்ணும் உணவையே நாம் உட்கொள்ள வேண்டும். தாவரபட்சனி யானை, மாடு முதலியவற்றிற்கும், மாயிசபட்சனி புலி, சிங்கம் இவற்றிற்கும் மிகுந்த மன வேறுபாடு உண்டு. இவை உணவின் காரணமேயாகும்.

யோகி ஒருவனுக்கு சொகுசு சுக்சீவனமும், பெருமித வாழ்வும் தீங்கு செய்கின்றன. மிதமாய் உண்டு அளவுடன் கருமங்களைச் செய்து விழிப்பிலும் முறையையானவனுக்கு யோகம் துன்பத்தை நீக்குகிறது.

இராசயோகம் எட்டு அம்சங்கள் கொண்டது. அவை: யமம், நியமம், ஆசனப் பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்பன. கொல்லாமை, பொய்யாமை, கள்ளாமை, பொறிவழிச் செல்லாமை, ஏலாமை ஆகிய ஐந்தும் யமம்.

கௌசம், சந்தோசம், சயாத்யாமம், தபச், ஆத்மசமர்ப்பணம் ஆகிய ஐந்தும் நியமம்.

இவ்விரண்டையும் முறையாக அனுட்டிக்காதவன் யோகத்தில் பயன்பெற்றமாட்டான். உடலை உறுதியானதாகவும், நோயற்றதாகவும் வைத்துக் கொள்வதோடு அதற்குரிய கடமை முடிவடைகிறது.

சுந்தேகப்படுவது யோகசாதனத்துக்கு இரண்டாவது விக்சினமாகும். மனதை அடக்கி வெல்லுதலே யோகத்தின் குறிக்கோள். ஆத்மாவுக்கு ஆதியுமில்லை, அந்தமுயில்லை. அதை ஆயுதங்கள் வெட்ட மாட்டா. தீ அதை எரிக்காது. நீர் நளைக்காது. காற்றும் அதை உலர்த்தாது. மிகைப்பட்ட செல்வமோ அல்லது மிகைப்பட்ட வறுமையோ ஆத்மாவின் முன்னேற்றத்துக்கு பெரும் தடையாகிறது.

மானுட நிலையிலிருந்து தேவநிலை எப்துவதற்கு ஒரு ஸ்தசம் ஆண்டுகள் எடுத்துக் கொள்ளலாம். தேவகணங்களில் மேலான நிலையை அடைய ஜீந்து ஸ்தசம் வருடங்கள் எடுக்கலாம். பின்பு அவன் பரிபூரண நிலையை அடைய ஜீந்து கோடி வருடங்கள் எடுக்கலாம். ஆணால் அவன் தனது பரிபூரணத்தை விரைந்து நிறைவேற்றுவானாகில் கால அளவைக் குறைத்துவிட முடியும். தக்க முயற்சி எடுத்துக் கொண்டால் அதே பரிபூரண நிலையை ஆறு மாதங்களிலோ ஆறு வருடங்களிலோ ஏன் எய்திவிடலாகாது. உலகிலே மதாசிரியர்களும், தீர்க்கத்தரிசிகளும் பலர் தோன்றியுள்ளனர். ஜீந்துடைக் அனுக்களில் ஒளியணுக்கள் கூடுவதற்குரிய கருமங்களை ஆற்றுவதன் மூலம் அன்னவர் அனைவரும் மனிதன் பலகோடி வருடம் வாழ்ந்த வாழ்க்கையை ஒரே கீவிதத்தில் வாழ்ந்து நிறைவு பெற்றுள்ளனர். மனதை ஒருமுகப்படுத்துதல் என்பதன் பொருளே காலத்தைக் குறுக்குதலாம். இப்படிச் செய்வதால் மேலோர் காலத்தை வெல்கின்றனர்.

கிழிருந்து மேல்நோக்கிப் போகின்ற பிரம்ம தண்டத்தில் ஒன்றன் மீது ஒன்றாக அடுக்கி வைத்திருக்கும் மூள்ளும்புகளில் சிற்சில யோக

ஆதாரங்களுக்கு ஏற்ற இடங்கள். இவை ஆறு ஆதாரம் என்றும் ஆறு சக்ரம் என்றும் ஆறுபடை வீடுகள் என்றும் இயம்பப் பெறுகின்றன. உச்சந் தலையில் ஆயிரம் இதழ்களை உடைய தாமரை (சக்ரராம) இடம் பெற்றிருக்கிறது. உச்சந் தலையில் மூளையின்பால் அது இடம் பெற்றுள்ளது. வெளியில்லை இருந்து வருகின்ற உனர்ச்சிகளை மூளையினிடம் எடுத்துச் செல்லும் நாடி நரம்புகள் ஒருவகையாயும் உள்ளிலிருந்து பிறக்கும் ஆணையை வெளியே இந்திரியங்களுக்கு எடுத்து வருபவை சிறிதொரு வகையாகவும் அமைந்துள்ளன. முதல் வகை வெளியில் புலனாவதை மூளைக்கும், மற்றவகை மூளையில் பிறக்கிற ஆணையை கர்மேந்திரியங்கள் மூலமாக செயலூக்கும் கொண்டு வருகின்றன. மேறு தண்டத்தின் நடுவில் மேலோங்கி வருகிற சுசம்னை நாடி மூளைக்கு வந்து சேருகிறது. மூளையிலே உள்ள உருண்டை வடிவம் ஒருவகை திராவகத்தில் மிதந்து கொண்டிருக்கிறது; மண்டையிலே தாக்குதல் நேர்ந்தால் திராவகம் அதை ஏற்று உருண்டைக்கு பாதுகாப்புத் தருகிறது. உருண்டை வடிவத்தை நேரேவந்து மேது மாகில் பெருந் கேடு விளைவது உறுதி. மூலாதாரத்திலிருந்து ஆறு யோக சக்கரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. வெது ஆஞ்சஙு சக்கரம் நெற்றியில் புருங்களுக்கிடையிலும் 7வது உச்சந் தலையிலும் உண்டு. இப்படியான யோக சக்கரங்களுள் குறியின் பால் அமைந்த மூலாதாரமும் நாடியில் உள்ள மணிப்பரமும், உச்சந் தலையில் உள்ள சகஸ்ராரமும் மிக முக்கியமானவை. பிரபஞ்சத்தில் பலவகையான சலவங்கள் உண்டு. மனதிலே இச்சா சக்தி தோன்றும் போதெல்லாம் நாடி நரம்புகளில் மின் சக்திக்கு ஒப்பான சக்தி ஒன்று உருவாகிறது. இச்சா சக்தியின் வலிமைக்கேற்ப இச்சக்தி வலிவடைகிறது. சுவாசிப்பதன் மூலம் உடலிலுள்ள ஆதாரங்களை கட்டுப் பாட்டில் கொண்டுவர முடியும். குண்டவிலி சக்தியை தட்டி எழுப்புவதற்கு பிராணாயாமம் பயன்படுகிறது.

இடது நாசித் துவாரம் இடை என்றும், வெது நாசித் துவாரசு வாசம் பிங்கலை என்றும் மூங்கப்படுகின்றன. மேலே பல படித் தரங்களில் யோக சக்கரங்கள் இருக்கின்றன. மேல் நோக்கி வரும் உணர்வு ஒரு சக்கரத்தை எட்டியதும் அதற்கேற்ற எதிர்ச் செயல் உண்டாகிறது. மனது உள்ளேயே ஒடுங்கியிருந்து ஆழந்த தியானம் நிகழும் பொழுது அதற்கு அதிக சக்தி உண்டாகிறது. அச்சக்தி யோக சக்கரங்களைத் தாக்குகிறது. அதன் விளைவு அற்புதமானது. கனவு, கற்பனை இந்திரிய நுகர்ச்சி இவைகளைக் காட்டியும் பன்மடங்கு மேலாதானதாகவும், ஆழந்ததாகவும் இருக்கிறது. பொறி புலன்களுக்கு மேலான தெய்வீகக் காட்சியாம் அது.

ஆறு ஆதாரங்களுக்கும் மேலே யுள்ள சகஸ்ராரத்தை அவுணர்ச்சி எட்டுங்கால் மூளையிடத்து அற்புதமான மாறுதல் உண்டாகிறது. நிறைஞானோதயம் நிகழுகிறது. சதாசிவத்தின் தரி சனம்

அதுவேயாகும். முதற்பொருளை அல்லது மூலப் பொருளை அறிந்த வன் எல்லாம் அறிந்தவன் ஆகிறான். தாயபக்கி மூலமாகவும் சான் நோர்கள் அனுக்கிரகம் மூலமாகவும், ஞான விசாரம் மூலமாகவும் அது சிக்கிறது. பேர்நிவு யாரோ சிலிடம் பொவிவதைக் காண்கிறோம். குண்டவினி சக்தி சிறிதளவாகுதல் கங்கனை நாடி வழியாக மேல் நோக்கிப் போகுமெட்டத்தே இத்தகைய ஆற்றல் மினிர்கிறது. தான் செய்கிற பிரார்த்தனைக்கு தெய்வம் செவிசாம்ப்கிறது என்று கருதி வருகிற மனிதன் நிகழ்கிற நிசழ்ச்சியை உள்ளபடி அறிவுவன் அல்லன் டன்னிடத்திருக்கும் மேலாம் தெய்வீக ஒளி யனூக்களின் கூடுதல் சேர்க்கையே பயன் அளித்தது என்பதை அவன் அறிவுதில்லை. அன்ற சக்தி தன்னிடம் அடங்கிக் கிடக்கிறது. பிரார்த்தனை பண்ணுதல் என்னும் மேலாம் மனதிலையின் வாயிலாக ஒரு சிறு பகுதியை விபாபகத்துக்கு கொண்டு வருவதில் வெற்றி பெற்றதாக அவன் அறிவுதில்லை. அஞ்ஞானத்தில் மூழ்கியுள்ள மாந்தர் ஆராதனைக்கு வெவ்வேறு பெயரிட்டு நிகழ்க்கி வருகிறார்கள். ஆஜால் இவை யாவறு நிற்கும் அடிப்படையாயுள்ள உண்மை இன்னதென்று இராசயோகம் விளக்கிக் காட்டுகிறது.

மந்திரிப்பவர்களும் குழை அடிப்பவர்களும் ஒருசிலருடைய மனப்பான்மையை புதிய முறையில் மாற்றி அமைத்து அவர்களுக்கு சிறிது நன்மை விளைவிப்பதில் வெற்றி பெறுகிறார்கள் என்பது உண்மை. ஆணால் அதே வேளையில் தங்கள் சிகிச்சை மூலம் நூற்றுக்கணக்கான பேருக்கு திங்கு விளைவிக்கின்றனர். இச் சிகிச்சை பெறுவதில் நம் பிக்கை வைக்கும் பலர் தங்கள் மன வலிமையை இழந்து வருகின்றனர். பிறர் புகுத்தும் ஏவதுக்கு வசப்பட்டு நடமாடும் மீண்டும் போன்று ஆகி விடுகின்றனர். திங்கு விளைவிக்கும் எண்ணம் இல்லாமலே தீங்கை விளைவிக்கிறார்கள். ஆதலால் உங்கள் மனதின் மீது வேறு யாரும் ஆதிகம் செலுத்த விடாது நீங்களே பயண்படுத்தி வாருங்கள். ஒருவருடைய மனது தளர்வுற்றிருக்கும் போது பிறருடைய ஆணை அதன் மீது செல்ல வல்லதாகிறது.

கடவுளின் பெயரால் மனமடங்காச் செயல்களை மிகுதியாகச் செய்கின்ற சமயத்தார்களை வேண்டியவாறு காணலாம். சமயத்துறை மிலே வெறி பிடித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் எண்ணம் நல்லதாய் இருக்கலாம். ஆயினும் அவர்கள் பொறுப்பற்றவர்களே. ஏவெனில் சமய அலுஷ்டானத்தின் பெயரால் மனித வர்க்கத்தின் மனத் திட்பத்தை குறைத்து வருகின்றனர். வானுலகுக்கு மேலேயுள்ள ஏதோ பரம்பராகுளிட்டதிலிருந்தே இத்தகைய சக்தி வந்து கொண்டிருப்பதாகக் கருதி தங்களைத் தாங்களே பாராட்டிக் கொள்கின்றனர். தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றிக் கொள்கின்றனர். சமுதாயத் துக்கு எவ்வளவு கேடு விளைகிறதென்பதை இந்த அறிவிலிகள் அறிந்து கொள்வதுதில்லை. நாளாட்டவில் சமுதாயம் குணவழுவதற்கும்

கொடுரைச் செயல்கள் அதிகரிப்பதற்கும், மனக்கோளர்று பெருகுவதற்கும், தாங்கள் விடை விடக்கிறார்கள் என்பதை அறிவுதில்லை. எனவே உங்களுடைய கதத்திரத்திற்கு கெடுதல் விளைவிக்கும். சிறு செயலைப் பற்றியும் எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். தனது மனவினை முழுவதையும் பயன்படுத்தி முற்றிலும் தன்னையே சார்ந்திருந்து பழக வேண்டும்.

மனதின் ஆற்றல்களைவர்டம் பொறிகள் வாயிலாக புறத்தில் போய் வீண் விரயமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தியங்கள் இழுத் துச் செல்லும் இடங்களுக்கெல்லாம் மனது ஒடி அலைகிறது. அதை ஒட விடாது முற்றிலும் அடக்கி வைக்கத் தெரிந்து கொண்டிருப்ப வர்களே முக்கியை நோக்கி முன்னேறுகின்றனர். மனதை அடக்கி யாளத் தெரியாத வரையில் நாம் வெறும் யந்திரங்களாக உலவுகி கிறோம். மனதைக் கட்டியாழுவதை விட கடினமான செயல் வேறு எதுவும் இல்லை. மானுடமானது குரங்கிற்கு நிகரானது. ஒயாது செயல் புரிந்து கொண்டிருப்பது அதன் இயல்பு. அம்மனதினுள் ஆசை ஆசை என்னும் கள் புகுந்துள்ளது. அவ் ஆசையினால் மனது தாண்டப் பெற்று இன்னும் அதிகமாகத் துடிக்கிறது. ஆசைக்கு முற்றிலும் வசப் பட்டிருக்கும் மனதை பிறருடைய வெற்றியைப் பற்றிய பொறாமை யானது தெள் கொட்டுவது போன்று கொட்டி விட்டது. இறுதியாகத் தற்பெருமை என்னும் பிசாசு அம்மனதினுள் புகுந்து கொண்டது. தற்பெருமை மனதிலும் நிறைந்துள்ளது. மனது குதித்தாடிக் கொண்டிருக்கையில் ஆத்மாவாகிய நீ அதன் ஆட்டத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு அமைதியாகப் பொறுத்திரு. மனதானது என்னதான் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை முழுதும் அறிந்து கொள்ளும் வரை சாதகன் ஒருவன் அம்மனதை அடக்கி ஆள முடியாது. மனம் போகிற போக்குக்கு சிறிலு இடம் கொடு. அது என்ன தான் செய்கிறதென்று பார்த்துக் கொண்டிரு. இல்லாத பொல்லாத எண்ணங்கள் தோன்றிக் கொண்டிருக்கலாம். இந்தக் கீழான எண்ணங்கள் எல்லாம் தன்னுடைய மனதினுள் புதைந்து கிடந்தனவா என்று யோகசாதகன் வியப்புறுவான். மனம் வேண்டியவாறு குதித்தாடும்படி விட்டுவிட்டு வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருப்பது சாதகத்தின் முற்படி. நாள் ஏற்ற மூர்க்கத் தனமெல்லாம் வலுவிழந்து எண்ணங்கள் யாவும் அடியோடு அகன்று போகுமிடத்தே மனது முற்றிலும் அடக்கியாளப்படுவதாகும். சாதகன் அவசரப்படலாகாது. மனதை முற்றிலும் வசப்படுத்தி விடுவதால் புற்றிலுள்ள பொருள்களின் மீது விரும்பியவாறு அது பாய்ந்து போல தில்லை. பிரத்தியாகாரத்திலே உறுதி பெறுவது மிகக் கடினமான செயலாகிறது.

மிகப் பொறுமையாகவும் இடையறாதும் பல ஆண்டுகள் பயின்ற பின்பே அம்முயற்சியில் மனிதன் வெற்றி பெறுகிறான். நாளெல்லாம் கஸ்தப்பட்டு உழைத்துக் களைத்துப் போயிருப்பவனுக்கு மனதை ஒரு

முகப்படுத்துவது சாத்தியப்படாது. மிகைப்பட்ட உழைப்பும் உழைப்பின்மையும் யோகசாதனத்துக்கு இடையறாகின்றன. யோகசாதனமோ மிகுந்த ஆற்றலை உண்டுபண்ண வல்லது. ஆரோக்கியம் விருத்தியடைவது முன்னேற்றம் அடைவதன் அறிகுறிகளில் ஒன்றாகும். குரல் தெளி வடைசிறுது. எத்தனையோ மாறுதல்களும் முன்னேற்றங்களும் வந்து வாய்க்கின்றன. ஆகார நியமனங்களும் மிசக் கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். பால் அன்னம், பயறு, பழங்கள் பொருத்தமானவை. இவ்வளவுகள் உடலையைப்பை நுண்ணியதாக்குகின்றன. ம்கைப்பட உண்பதும் குறைப்பட உண்பதும் பொருத்தாது. நுண்ணிய நிலையில் உள்ள ஆத்மீக விஷயங்களை அனுபவத்தில் அறிய வேண்டும். வீண் பேச்சை விளக்கிவிடுக. சான்றோர்கள் இயற்றிய நூல்களையே வாசிக்க வேண்டும். முத்துச்சிப்பி போன்று இரு. முத்துச்சிப்பி சுவாதி நட்சத்திர வேளையில் கடலின் மேற்பரப்புக்கு வந்து மழைத்துளியைப் பெறக் காத்துக் கொண்டிருந்து ஒரு துளி மழைநீர் வீழ்ந்ததும் தன் மேல் ஒட்டை மூடிக்கொண்டு கடலின் அடிமட்டத்துக்குப் போய்விடுகிறது. அங்கு அது அமைதியாக மழைநீரை முத்தாக மாற்றியமைக்கிறது. இதேவிதமாகவே யோகசாதகன் மெய்ப்பொருளாத் தன் உள்ளத்திலே அனுபுதியில் கண்டறியும் வரை கண்ணும் கருத்துமாயிருக்க வேண்டும். சாதனத்தை மாறிமாறிச் செய்வதில் பலன் ஒன்றுமில்லை. மனது சஞ்சலப்படாதிருக்கும்படி அமைத்துக் கொள்வது யோகசாதனத்தில் முதற்படி. தாமத குணத்தில் மூழ்கிக் கிடைக்கும் மந்த புத்தியுள்ளவர் கள் பலர் இருக்கின்றனர். அவர்களுடைய மனது உறுதிபெற்று நிலைத் திருப்பதில்லை. தங்களுக்கு மகிழ்வூட்டும் ஏதாவது ஒன்று வேண்டுமென தேடித் திரிகின்றனர். அன்னவர்க்கு மதமும் தத்துவமும் பொழுது போக்குக்குரிய சீசயங்களாம். பிரசங்கம் ஒன்றைக் கேட்கின்றனர். நன்று என என்னுடையின்றனர். வீட்டுக்குப் போனதும் அறவே மறந்து விடுகின்றனர். அத்தகைய மனதிலை யோகசாதனத்துக்கு உதவாது.

சுகம் அடைய விரும்பும் ஒருவன் அதற்குரிய ஆசையினால் தூண்டப்பெற்று அதற்கேற்ற முறையைக் கையாளுகிறான். அவன் து முறை அவனுடைய இயல்புக்கு ஒத்ததாக இருக்கிறது. ஒரு மனிதனுக்கு ஆசை ஒரு போக்கில் போவது போன்று, மற்றொருவனுக்கு வேறொரு போக்கில் போவிறது. மற்றவர் அதைக் குறித்துக் குறை கூறுவானேன். மானுட வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் அனைத்தையும் சுயநலத்தியாகம் என்னும் ஒரு வார்த்தையில் முடித்து விடலாம். சுயநலத்தை என்தியாகம் செய்ய வேண்டும்? சுயநலப் பற்றற்றிரு என்று பகர்வது பகுத் தறிவாகாது. காரணம் காட்ட வேண்டும். உலகெங்கும் உள்ள மதாச் சாரியர்கள் கொண்ட பொதுக் கோட்பாடு நமக்கு விளங்குகிறது. தாங்கள் பெற்ற உண்மைகளெல்லாம் அதீத்த்திலிருந்து எட்டியவைகள் என்று சிறப்பித்துக் கூறுகின்றனர். தேவதை ஒன்று தோன்றியதாகவும், முன்னோர்கள் கனவில் தோன்றி எடுத்துரைத்ததாகவும், அதற்கு மேல்

தமக்கு ஒன்றும் தெரியாதென்றும் உரைப்பர். அந்தச் செய்திகட்டு உரிமை பாராட்டிப் பேசவர். யுக்திக்கு அப்பாறப்பட்ட ஒரு பெருநிலை விலிருந்து அந்த ஞானம் எல்லாம் வந்தவை என அவர்கள் உரிமை பாராட்டுவது சரியே. ஆனால் அந்த அதீதநிலையென்பது உள்ளத்தின் உள்ளேயே இருக்கும் பரமார்த்திகப் பெருநிலையே ஒழிய ஏறத்தில் எங்கிருந்தோ வந்ததன்று என யோகசாஸ்திரம் புக்டுகிறது. உண்மையில் உலகெங்குமுள்ள பெருமக்கள் எல்லாரும் பரமார்த்திக ஞானத்தை உள்ளத்தினுள்ளேயே பெற்றறிந்து கொள்கின்றனர். ஆனால் அதைச் சரியாகப் பாருபடுத்தி விளக்கத் தெரியாமையினால் பலவிதமான காரணங்களை எடுத்துரைக்கின்றனர்.

மனிதன் அடையும் உயர்நிலை இந்த மனித நிலையில் இருக்கிறதா அவைது தெய்வநிலை என்று சொல்லப்படும் மூலஸ்தானத்திலா? தெய்வநிலையாகிய மூலஸ்தானம் தான் மனிதன் அடையும் பேறுகளில் ஒப்புயர்வு அற்றது என யோகசாஸ்திரம் கூறுகிறது. தனது மூலஸ்தானத்தில் மனிதன் தூயவனாகவும், பரிசூரனாகவும் இருக்கான்.

அப்பெரு நிலையினின்று படிப்படியாக கீழ்நிலையுறுபவன் ஆயினான். அதற்குமேல் கீழ்மையற முடியாது என்றும் பரமகீழ்நிலைக்கு வருவான் ஆயினான். மேல்நிலைக்கு போவதல்லாது வேறு எதையும் செய்ய அவனால் முடியாது. கீழ்மையின் நிலையை எட்டிய பிறகு மேல் நோக்கிப் போக ஆரம்பிக்கிறான். படிப்படியாக மேல்நிலைக்கு வருகிறவன் புறப்பட்ட இடத்துக்கு வந்து சேர்கிறான். அதுவே யதாஸ்தானம். நம்மிடத்து தாண்டுதலை உண்டுபண்ணுதந்து இக்கீழ்நிலை பயன்படுகிறது. கீழ்நிலை அனுபவங்களைப் பெற்ற பிறகு யதாஸ்தானம் போய்ச் சேருகிறோம். துயரம் என்னும் மேற்சட்டையைக் கண்டதல் நம்மிடத்து நிகழ்ந்தாக வேண்டும்.

தடாகம் ஒன்றின் அடிமட்டம் கண்ணுக்குத் தென்படுவதில்லை. அலைகள் எல்லாம் ஒடுக்கி நீர்ப்பரப்பு அமைதியற்றிருக்கும் பொழுது அதன் அடிப்பகுதியைக் காண முடியும். சேற்றுநீர் ஒரு அங்குலம் இருந்தாலும் அடிமட்டம் தெரியாது மறைந்து விடும். அடிமட்டம் காட்சிக்கு வர நீர் தெளிந்திருக்க வேண்டும்; சலனமற்று இருக்க வேண்டும். தடாகத்தின் அடிமட்டத்திற்கு ஒப்பானது நமது ஆக்மசொருபம், நீருக்கு ஒப்பானது சித்தம். தடாகத்தில் தெளிந்த நீர் இருப்பது போன்று சத்துவங்களுத்தில் ஊறியுள்ள மனது முற்றிலும் தெளிவடைந்ததாகிறது. புறத்தில் மனதை ஒடுவொட்டாது தடுத்து வைத்திருப்பவனே வல்வலம் உள்ளவன் ஆகிறான். தத்துவங்களும் வாய்ந்த புருஷன் தித்தவிருத்தி களை அடக்க வல்லவனாகிறான்.

வெராக்கியம் என்பது பற்றின்மை. முன்பு செய்த செயல்களின் பதிவுகள் செயல்களுக்கு ஏற்ற விதத்தில் 5 வித அணுத் தொகைகளாய் மனதில் புதைந்து கிடக்கின்றன. அப்பதிவுகளை சமாச்சாரம் என்கிறோம். இப்பதிவுகள் இணங்கி ஒன்றுபடுவனவாகின்றன. ஒன்று

பட்ட சமாச்சாரங்களீன். தொகையை மனீதனுடைய பழக்கம் என்கி ரோம். ஒரு மனிதனுடைய இயல்பு முழுதும் பழக்கத்திலிருந்து வந்தமை கிறது. இதுவே நம்மைப் பற்றிய உண்மை என்றால் நமக்கு மன ஆறுதல் உண்டாகிறது. பழக்கத்தின் விளைவாகவே நாம் வெவ்வேறு நிலை களை எய்தியிருப்பது உண்மையாயின் புதிய பழக்கத்தால் பழைய பழக்கத்தை உறுதிப்படுத்தலாம்.

மனது என்னும் தடாகத்தில் உண்டாகிற சலனங்களே சமாச்சாரங்களை உண்டுபண்ணுகின்றன. ஒவ்வொரு சலனமும் மறைவதற்கு முன் அதன் விளைவாகிய சமாச்சாரங்களை மனதில் விட்டுப் போகிறது. இந்தச் சமாச்சாரங்களின் தொகையை நமது பண்பு என்கிறோம். பண்பு மனப் பதிவைப் பொறுத்ததாகிறது நல்ல பதிவுகளை மனது வாங்கிக் கொள்ளுகிறவன் நன் மகன் ஆகிறான், மனதிலிருந்து கிழான் பதிவுகளையும் இயல்புகளையும் அகற்றுவதற்கு அப்பியாசம் நல்லமுறையாகிறது. எந்தமனிதனாவது ஒன்றுக்கும் உதவான் என்று ஒரு பொழுதும் சொல்லாதே, ஏனென்றால் கெட்டவன் தீயபழக்கங்கள் நிறைந்தவனாக இருக்கிறான். தீமை அவனிடத்துள்ள புலவிய பண்பு ஆகிறது. நல்ல பழக்கங்களை ஊட்டுதல் மூலம் பழைய பழக்கங்களை அகற்ற முடியும்.

இயற்கையிலுள்ள ஏதேனும் ஒன்றை மற்ற வஸ்துக்களில் இருந்து பிரித்தெடுத்து அந்த ஒரு வஸ்துவை திரும்பத் திரும்ப எண்ணுவது விதர்க்கமாகும். (விசாரித்து அறிதல்)

25வது வஸ்து புருஷன். அதைச் சேதணப் பொருள் என்கிறோம்.

அகங்காரம், இச்சா சக்தி, மனது இவை சித்தத்தின் வெவ்வேறு பகுதிகள். சித்தம் இயற்கையின் ஆற்றல்களை எண்ணமாக மாற்றி வெளியிடுகிறது. சக்தியும் சடப்பொருளும் ஒன்றுபட்டிருக்கும் நிலை அவ்யக்தம். அதாவது தோன்றா நிலை.

சிருஷ்டியை வியக்தம் என்றும் பிரளயத்தை அவ்யக்தம் என்றும் பகரலாம். இரண்டுக்கும் அப்பாவிருப்பது புருஷன். அது பேரிலு சொருபம். மனது எண்ணிப்பார்த்து அறிந்து அதை வசப்படுத்த இயலுகிறது. ஜம்பூதங்களை அடக்கியானும் திறமையும் வருகிறது. பூதங்களை ஓர்ந்து விசாரிக்குமளவு உண்மைகளையும் தங்களிடமுள்ள சக்திகளையும் வெளியாக்குகின்றன. இவைகளை உணர்வதில் முக்கியாய்க்காது. உலகம் நல்கின்ற இனபங்களை நாடுதலில் ஒரு பயனும் இல்லை என்பது மிகப் பழைய பாடம். ஆயினும் இதைக் கற்பதில் மனிதனுக்கு மிகக் கடினம். உலகினுள் ஆழந்து பிரவேசிக்கின்ற அளவு துயரம் அதிகரிக்கிறது.

சித்தம் சிந்தனையற்றிருப்பது நிர்ணயிதர்க்கம். மன அதித்ததுக்கு போவது மிக எளியது போன்று தெள்படுகிறது. ஆயினும் அப்பெரு நிலையை எட்டுவது மிகக் கடினம். அதாவது மனது மனதைக்

தியானம் பண்ணவேண்டும். எந்த எண்ணமும் மனதில் தோன்றலா காது. இப்படி மனதை ஒடுக்க வல்லவன் ஆகில் அக்கணமே முக்கி வாய்க்கிறது. மனதற்ற நிலை எய்ய முதலில் மனது முற்றிலும் வசப் பட்டதாக வேண்டும். ஒடுங்கிய விருத்திகள் மறைந்திருக்கும் சம்ஸ் காரங்களாக சித்தத்தினுள் புதைந்து கிடக்கின்றன. இப்படி மறைந் திருக்கும் வீருந்திகளை விதைகள் என்கிறோம். பூமியில் மறைந்து கிடக்கும் விதைகள் தருணம் வாய்க்கும் போது முளைக்கின்றன. வறுத் தெடுத்த விதைகள் முளைக்கமாட்டாது மனதினுள் புதையுண்டு கிடக்கும் விருத்திகள் என்னும் விதைகள் இருக்கும்வரை ஜனன மரணங்கள் வந்துகொண்டேயிருக்கும்.

பேரறிவைப் பற்றிய உணர்வு நம் மனதில் உண்டாகிறது. அத்தகைய பேரறிவை யோகியர்கள் ஈசுவரன் என அழைக்கின்றனர். அந்த ஈசுவரன் காலத்தில் கட்டுப்படாதவர் மிகமிகப் பழைய குருவுக்கும் அவரே குரு ஆகிறார். நம்மிடத்து புதைந்துள்ள ஞானத்தை வெளிப்படுத்துவது நமது குறிக்கோள். அதைச் செயலுக்குக் கொண்டு வர மற்றாரு மனிதன் தேவையென்று யோகம் சொல்கிறது. குருவின் உதவியின்றி ஞானத்தைத் தோற்றுவிப்பது சாத்தியமன்று. சிற்றறி வாளனாக மனிதன் இருக்கிறான் என நாம் நுழுமிடத்து பேரறிவாளாக யாரோ ஒருவர் இருந்தாக வேண்டும் என்னும் முடிவுக்கு யுக்தி நம்மைத் தூண்டுகிறது. இக்காலத்திய தத்துவஞானி கூறுகிற வண்ணம் மனிதனுடைய உள்ளத்தில் புதைந்து கிடக்கும் சேமிப்பிலுள்ள 5 வகை அனுக்கருகள் கூடுதலாக அமைந்துள்ள தன்மையால் ஏதோ ஒன்று பெருநிலை எய்து தல் பொருட்டு பரினமித்து வருகிறது என்பது உண்மை. மனிதன் மனதில் புதைந்திருக்கும் ஞானத்தை அனுபவிக்கச் செய்தல் பொருட்டு வசதியான குழ்நிலைகளை அமைத்துக் கொள்வது அவசியமாகிறது. புறத்தில் உச்சரிக்கப்பெறும் சொல் பதம் என்பதும். அகத்தில் அதை ஒட்டி உணர்கிற உணர்வு அர்த்தம் எனப்படுகிறது.

சொல் ஒன்று உச்சரிக்கப்பெறும் பொழுது அதைத் தொடர்ந்து கருத்து ஒன்று உள்ளத்தில் தோன்றுகிறதென்பதை நாம் அறிகிறோம். ஆனால் ஒரு எண்ணத்தைத் தோற்றுவிக்க ஒரே சொல்தான் அமைந்திருக்க வேண்டும் என்பது அவசியம் அல்ல. ஒரு எண்ணத்திற்கு இருபது நாடுகளில் இருபது சொற்கள் அமைந்திருக்கின்றன. வெவ்வேறு நாடுகளில் வெவ்வேறு மொழிகளில் வெவ்வேறு ஒரைகள் உள். பொருள் ஒன்றை உள்ளவாறு தோற்றுவிப்பது பிரதிமை. மாமரத்துக்கு மாம்பழம் இயற்கையாக அமைந்த பிரதிமை. மாமரத்துக்கும் மன்னில் செய்த மாம்பழத் துக்கும் இயற்கையான தொடர்பு இல்லை. ஈசுவரன் என்னும் பொருளுக்கு பல மொழிகளில் பல சொற்கள் இருக்கின்றன. ஓம் என்னும் பிரதிமை ஈசுவரனோடு முற்றிலும் சம்பந்தப்பட்டது என வியாக்கி வானங்க்காரர்கள் விளக்குகிறார்கள். உண்மையான மாம்பழத்தினுள்ளே இருக்கும் மாங்கொட்டையிலுள் மாமரத்தின் இயல்புகள் மறைந்திருக்க

கின்றன. அதேவிதத்தில் ஈசுவரனுடைய சொருபம் எந்த ஒசையினுள் மறைந்துள்ளதோ அச்சொல்லே இயற்கையான பிரதிமை ஆதம். அதை ஓங்காரம் என்கிறோம். அதிலுள்ள அகரம் ஒசைகள் அனைத்துக்கும் முதல் காரணமாகிறது. மகரம் ஒசைகளின் முடிவைக் குறிக்கிறது. உதடுகள் இரண்டும் ஒன்றையொன்று மோதி ஒசையை அடக்கி விடுகின்றன. எப்படியெல்லாம் ஆதி சப்தம் உருமாற முடியுமோ அதற்கெல்லாம் பிரதிநிதி உகரம் ஒசையின் துவக்கமும், இடைநிலையும், இறுதியும் அடங்கிய ஒசைகள் அனைத்துக்கும் வித்தாயிருப்பது ஒங்காரம் என்னவாம்.

இந்தியாவில் தொன்றுதொட்டு வந்துள்ள சமயக் கருத்துக்கள் யாவும் ஓங்காரத்தை நடுநாயகமாகக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் வேற்று மொழிச் சொற்கள் ஈசுவர சொருபத்தின் சிறுசிறு பகுதிகளை மட்டும் விளக்கவல்லவேயாகின்றன. ஆனால் அவை பிரதிமை ஆக மாட்டாது. சிற்கில் சொற்கள் யாவிலை, கிளி, கொம்பு போன்று உயிர்த்தத்துவம் தழும்பியிருக்கின்றன. அப்படியிருந்தும் அவைகள் மாங்கொட்டைக்கு நிகராகமாட்டாது. ஆகையினால் மத வேற்றுமைகளை ஒதுக்கிவிட்டு ஓங்காரத்தை ஈசுவரன்து பிரதிமையாய் ஏற்றுக் கொள்வது அவசியமாகிறது.

இயற்கை தனது ஸ்தால் வடிவத்தை இழந்து ஒடுங்குவதுண்டு. அந்நேரத்திலும் இயக்கம் அல்லது சலனம் நிற்பதில்லை. புறவுலகிலே நிகழும் இந்த நிகழ்ச்சிக்கொப்ப அகவுலகமாகிய எமது சித்தத்தினுள் சலனங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. மனதிலே நிகழ்கின்ற சலனத்தை மாற்றியமைப்பதற்கேற்ப மனிதனே மாற்றியமைகிறான். கீழ்த் தரமான சலனங்களை தெய்வீக சலனங்களாக மாற்றியமைப்பதேயே வைதிக சமஸ்காரம் என்கிறோம். அப்படிச் செய்வதால் மனதுக்குள் சத்சங்கம் தானாக நிகழ்கிறது. உள்ளொளி தானாக ஒளிர ஆரம்பித்து ஆக்மீசாருபம் விளங்குகிறது. நல்லாரினங்கம் அல்லது சத்சங்கத்தின் மூலம் நல்ல இயல்புகள் முன்னணிக்கு வருகின்றன. அதன் மூலம் மனிதன் மேலோங்குகிறான்.

நல்ல விசயம் எதுவாயினும் அதனிடத்து நட்பு ழலூதல் வேண்டும். துக்க விசயங்களில் இரக்கம் காட்டுதல் வேண்டும். முறைமையில் நிலைத்துள்ள விசயங்களில் மகிழ்வு காட்ட வேண்டும். கெட்ட விசயங்களிடத்து ஆமோதிப்பு தராது விலகியிருந்ததல் வேண்டும். யாரோ ஒருவன் தீங்கு செய்கிறான். அதற்குப் பிரதித் தீங்கு செய்ய நாம் முந்துகிறோம். நமது மனதை நாம் இன்னும் அடக்கிப் பழகவில்லை என்பது அதனின்று வெளியாகிறது. கேடுடையவிலிடத்து கேடு செறிந்த சித்த விருத்தி கிளம்புகிறது. அதனால் நமது ஆற்றலை நாம் இழந்து விடுகிறோம். கெட்ட எண்ணத்தையோ, வெறுப்புடன் செய்யும் செயலையோ அறவே தடுத்து விட்டால் நாம் பெருந்மை அடைகிறோம். அடக்கத்தின் மூலம் மேலாம் சக்திகள் உண்டாக்கப்பெறுகின்றன.

சவாசத்தினுள் சக்தியாய் இருப்பது எதுவோ அது பிராணன், உடலில் உள்ள இயக்கங்கள் அனைத்துக்கும் மூலகாரணமாயிருப்பது பிராணன். நாம் எண்ணுகிற ஒவ்வொரு புதிய எண்ணமும் மூன்றின் கண் புதிய எண்ண வாய்க்காலை உண்டுபண்ணுகிறது. மனது எண்ணு கிற ஒவ்வொரு எண்ணமும் மூன்றிலே ஒரு வீதியை உண்டுபண்ணுகிறது. இந்த வீதி அடைப்பாமல் சாம்பல் நிறமான ஒரு வஸ்து அவ் வீதிக்கு முலாம் பூசி வைக்கிறது. இந்த வஸ்து இல்லாது போய்விட்டால் ஞாபகசக்தி அழிந்து விடும். பேச்சுக்கு எடுக்கும் விசயம் உற்சாகத்துடன் சிரகிக்கப்படுகின்றது. புதியதோர் விசயம் எடுத்துக் கொண்டால் புது வாய்க்கால்களை மூன்றிலே அமைத்தாக வேண்டும். அது கிரகிப்பதற்கு கொஞ்சம் கடினமாயிருந்தால் மூன்றையானது புதிய கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ள தன்னையறியாது மறுதலிக்கிறது. பிராணன் மூன்றிலே புதிய வாய்க்காலை அமையாது இருந்து விடுமாயின் பழைய கருத்துக்களிலே கண்டுண்டு கிடக்க முனை விரும்புகிறது. புதிய எண்ணம் ஏற்கும் பொழுதெல்லாம் புதிய பதிவுகளை உண்டுபண்ணுகிறோம். ஆதலால் யோகசாதனங்கள் பயில சர்வம் எளிதில் இசைந்து வருவதில்லை.

ஆத்மாவானது பிரகிரதியோடும், மனதோடும், ஸ்தால சர்வத் தோடும் கலந்து கிடப்பதால் ஆக்ம தரிசனம் கிட்டுவதில்லை. கித்தம் என்னும் தடாகத்திலே ஏதேனும் ஒரு விருத்தி பாக்கியிருந்தாலும் ஆக்ம சொருபத்தைத் தெரியவோட்டாது மறைக்கிறது. விருத்திகள் அனைத்தும் ஒடுங்கும் முன்பு ஆக்ம சொருபம் தெரிவதில்லை. ஏதேனும் ஒரு விருத்தி அல்லது சங்கற்பத்தை பலப்படுத்துவதால் ஏனைய விருத்திகள் அடிப்பட்டுப் போகின்றன. பிறகு அந்த ஒன்றையும் அடக்குவது எளிதாகிறது. மறுபடி மூன்றப்பதற்கு வித்து ஆவதில்லை, பேரறிவு, சொருபம் என்பதெல்லாம் சவானுபவமாகிறது.

சினம் மூண்டு வருங்கால் மனிதனது மனம் முழுதும் கோபம் என்னும் பேரவையாக வடிவெடுக்கிறது. அதை மனிதன் உணர்கிறான். அதனோடு போராடுகிறான். சினம் உண்டான மூலகாரணத்தை எட்டிப் பிடிக்கும் வரையில் மனிதன் சினத்தை வெல்லுதலில் வெற்றிபெற மாட்டான். ஒரு மனிதன் மற்றொரு மனிதன்டம் கடும் சொல் சொல் கிறான். அதைக் கேட்டு மற்றவனுக்கு கோபம் மூன்கிறது. பிறகு அது உச்சநிலைக்குப் போகிறது. அவன் தன்னையே முற்றும் மறந்து விடுகிறான். கோபாவேச வடிவின்னாக மாறியமைகிறான். முதல் மனிதன் நிந்திக்க ஆரம்பித்த பொழுது எனக்குக் கோபம் வருகிறது என்று எண்ணினான். அப்பொழுது அவன் வேறு, கோபம் வேறு. ஆனால் கோபம் ஒங்கிய பின்பு அவன் கோபத்தோடு ஒன்றுபட்டுப் போனான். இத்தகைய உளர்வுகளை ஆரம்பத்தில் அடக்கி வசப்படுத்த வேண்டும். அவை ஆதிக்கம் செலுத்த ஆரம்பிப்பதற்கு முன் அவைகளை ஒடுக்கி விடுவதில் வேண்டும். மக்களில் பலருக்கு இவைகள் விளங்குவதில்லை.

தடாகம் ஒன்றில் கீழ்குந்து காற்றுக்குமிழி புறப்படுவது புலனாவது இல்லை. மேல்மட்டத்துக்குச் சற்றுக்கீழே இருக்கும் பொழுதும் புலனா வதில்லை. மேற்பரப்பில் வந்து சிற்றலை ஒன்றை உண்டுபண்ணும் போதே புலனாகிறது. காமம், குரோதம் முதலியவைகளை குட்சம் முறையில் இருக்கும் போதே அடக்க நாம் முயலுதல் வேண்டும். வறுது தெடுத்த விதை முளைக்காது. உள்ளத்தின் உள்ளேயே சுட்டெரித்து விட்டால் பின் முளைக்கமாட்டா.

இன்பழும், துன்பழும் மக்கள் எல்லாருக்கும் மாறி மாறி உண்டாகின்றன. ஒன்றைத் தொடர்ந்து ஒன்று வருவதால் துன்பம் இன்பத்திலும், இன்பம் துன்பத்திலும் ஒடுங்குகிறது. மக்கள் உள்ளத்தில் உதிக்கிற வெவ்வேறு ஆசைகளைப் பின்தொடர்ந்து ஒடுகின்றனர். ஆசைகளோ அவர்களை வழிமாறிப் போகும்படி ஏமாற்றி வருகின்றன. இது விவேகி ஒருவனுக்கு நன்கு விளங்குகிறது.

உலகில் மக்கள் மட்டந்து கொண்டேயிருக்கின்றனர். ஆனால் நாம் மட்டும் மட்டந்து போகமாட்டோம் என ஒவ்வொருவரும் எண்ணி வருவது பெரிய அதிசயம். அறிவிலிகளால் குழப்பட்டவர்களாகவே நாம் இருந்து வருகிறோம். ஆனால் நம்மில் ஒவ்வொருவரும் அறிவு பிகப் படைத்தவர்களாக எண்ணிக் கொள்ளுகிறோம். நிலைத்த அன்பும், உறுதிப்பாடும் யாரிடத்திலும் இல்லை என்பதை எங்கு திரும்பினாலும் கண்டு வருகிறோம். ஆனால் நாம் கொண்டுள்ள அன்பு உறுதியான தென்றும், நிலைத்தது என்றும் எண்ணிக் வருகிறோம். அன்பு உண்மையில் நிலைத்ததா? இல்லை. அன்பும் சுயநலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கணவன் மனைவியை நேசிப்பதும், மனைவி கணவனை நேசிப்பதும், பெற்றார் குழந்தைகளை நேசிப்பதும் சிறிதுசிறிதாகத் தேய்ந்து இறுதியில் மறைந்து போகிறது. இதைக் கண்கடாக்கக் காண்கிறோம். இவ்வுலக வாழ்க்கையிலுள்ள ஒவ்வொன்றும் தேய்ந்து மறையக்கூடியது. இது மனிதருக்கு எளிதில் விளங்குவதில்லை. தான் பற்றிப் பிடித்திருக்கும் யாவும் கைநழுவிப் போகும் பொழுது, மனிதனுக்கு திடீரென விவேகம் உதயமாகிறது. இவ்வுலகத்தில் யாவும் பொருளாற்ற வைகள் என்றும், வெறும் கணவு போன்றவை என்றும் விவேகம் வரும் போது அவனுக்கு விளங்குகிறது. அதைத் தொடர்ந்து வைராக்கியம் அவ்வது பற்றின்மை சிறிது உண்டாகிறது. உலகில் பெருமக்கள் பலர் இருந்துள்ளனர். இந்திரிய சுகங்களையும், அனுபவங்களையும் துறக்காது அவர்களுக்குப் பெருமை வாய்த்தது கிடையாது. இயற்கையில் வெவ்வேறு இயக்கங்களுக்கிடையில் முரண்பாடு உண்டாகிறது.

ஒர் இயக்கம் ஒரு வழியிலும், மற்றொர் இயக்கம் வேறு வழி யிலும் மனிதனைப் பற்றி இருக்கின்றன. அப்போது அவனுக்கு துக்கம் உண்டாகிறது. இந்தப் போராட்டம் இருக்கும் வரை நிலைத்த இன்பம் மனிதனுக்கு உலகில் இல்லை. கழிந்து போனதைப் பற்றி நாம் கருதவேண்டியதில்லை. இப்பொழுது பலன் தருபவைகளை நாம்

அனுபவித்தேயாக வேண்டும். ஆனால் எதிர்காலத்தில் பலன் தருவதற்கு காத்துக் கொண்டிருப்பதை வெல்லவும், அடக்கவும், ஒழிக்கவும் நமக்கு இயலும். அதன் பொருட்டு நாம் முயற்சிகள் மிக எடுக்க வேண்டும்.

புருஷனுக்கும் மனதுக்கும் இடையில் உண்டாகும் இணக்கத்தால் இன்ப துன்பங்கள் உண்டாகின்றன. இன்ப துன்பத்துக்கு எட்டாத நிலையே தூய நிலையாகும். புருசனோடு தனது பேராற்றலையும் தெய்வீக இயல்பையும் எப்படியோ மறந்திருக்கிறான். இயற்கையோடு தன்னைச் சேர்த்துக் கொள்வதால் தனது தூயமையை அளப்பரிய பெருநிலையை புருஷன் மறந்து விடுகிறான். அன்பும் இருப்பும் அறி வும் புருஷனுடைய பண்புகள். அவை அவனது நிச செருபம் சத்-சித்-ஆனந்தம் மாயா உலகில் பொற்பந்துகள் உருட்டப்படுகின்றன. அதைப் பெற உகைத்தவர் போட்டி போட்டு முந்துகின்றனர். ஆக்மாவானது இயற்கையோடு தன்னை இணைப்பதால் தன்னை துன்பத்துக்கு ஆளாக்கிக் கொள்ளுகிறது. அனுபவித்துப் பார்க்கும்போதே பந்தம் என்பது கற்பணையாக உண்டானது என்பது உனக்கு விளங்கும். இந்த அனுபவத்தை விரைவில் முடித்துக் கொள். கணவன்மார்கள், மனைவி மார்கள், அன்பர்கள் என்பாரும் அவர்களுக்கிடையேயுள்ள நட்புகள் என்பனவும் வெறும் தோற்றங்களாம். இதன் தன்மை இத்தகையது என்று அனுபவத்தில் தெரிந்த பின் இதை விட்டு அப்பால் செல்வ நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நமது குறிக்கோள் இப்பிரபஞ்சத்தில் கட்டுண்டு கிடப்பதன்று. ஆக்மானத்தில் தினைப்பதே நமது குறிக்கோள் என்பதை மறந்துவிடலாகாது. எமது குக்கும் தேகத்திலுள்ள நவீத அனுக்கறுகள் ஏதாவது ஒரு அனுக்கலை இல்லாமற் செய் வோமானால் மிகுதியாக உள்ள 4அனுக்கறுகளும் ஒரு உயிரினத்தையோ பொருளாயோ இயக்க முடியாது. அவை அந்தந்த அனுக்கறுகளுடன் சேர்ந்து விடுகின்றன. இவ்வாறு நிகழும் போது எமது மிறப்பு இல்லாமற் போகின்றது.

ஓவ்வொர் உயிரும் தன்னிடத்திருந்து ஒருவித ஒளியை வெளிப் படுத்துகின்றன. அந்த ஒளி யோகிக்குத் தெரிகிறது. நமக்குத் தெரிவ தில்லை. எங்கெல்லாம் மக்கள் தெய்வத்தை வழுத்தினார்களோ அங்கு தன் மாத்திரைகள் மிகுதியாகத் தோன்றலாயின. குணம் இல்லாத ஒருவன் புண்ணியஸ்தலம் ஒன்றுக்குப் போவானாகில் அவனுடைய இயல்பு மாறவல்தாகிறது. நல்லோர்கள் ஏராளமாகப் போகுமளவே அவ்விடம் புண்ணிய தலமாகிறது. நல்லோர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளும் எல்லாரும் தூயமை நிறைந்தவர்களாகிறார்கள். தெய்வத்தை மூர்த்தியாகக் கருதும் சமயங்களும், தத்துவமாகக் கருதுகிற சமயங்களும் இருக்கின்றன. சிருஷ்டிக்கு மூலகாரணம் அறிவுப் பொருள் என்பதே மதங்களின் கோட்பாடு. கடைசியாகத் தோன்றுவது அறிவு என்பது தத்துவங்களின் கருத்து. இரு தரத்தாரும் ஒரே பேரமைப்பைத் தான் ஈட்டிக் காட்டுகின்றனர். ஒருவர் கருத்துப்படி புத்தி அல்லது

சேதனமே சடப்பொருள் ஆயிற்று. மற்றையவர் சடப்பொருளிடத்தே சேதனம் அல்லது அறிவு உண்டாயிற்று என்கின்றனர்.

வேதாந்தமோ அப்பால் எடுத்துச் செல்கிறது. ஆத்மனிடத்தி விருந்து பிரதிபலிக்கப்பட்ட தூயனியே புத்தி எனப்படுகிறது. ஆதமா வக்கு குணமோ நிறமோ இல்லை. மனிதனுக்கு சொந்தமான புத்தியோ நாசமற்றதல்ல. வளர்ச்சியும் தேய்வும் அதற்குண்டு. எது மாறியமை கிறதோ அது அழிவற்றதாக இருக்க முடியாது. ஆதலால் புத்திக்கு அப்பாறப்பட்ட தத்துவம் ஏதோ இருந்தாக வேண்டும். பந்தமும் முக்கி யும் நமது எண்ணத்தைச் சார்ந்தவை. நாம் முக்க புருஷர்கள் என்று நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. புத்தி தத்துவத்தை எடுத்தால் நாம் பந்தப் பட்டவர்களே. ஆத்ம தத்துவத்தைக் கருத்தில் எடுத்தால் நாம் முக்கி சொருபமே. புருஷனைப் பற்றிய ஞானம் ஆத்மஞானம் எனப்படு கிறது. ஏழு படித்தரங்கள் உண்டு. முதல்படி நமக்கு வாய்க்குமிடத்து ஞானத்தைப் பெற ஆரம்பித்து விட்டோம் என அறிய வருகிறோம். ஞானவேட்கை எடுத்தவர்களாக அலைத்து திரிய ஆரம்பிக்கிறோம். எங்கு எந்த உண்மையை அறியலாம் எனத் தேடிப்பார்க்கிறோம்.

அந்தேரம் ஞானம் கிட்டாது போனால் நமக்கு அதிருப்பி உண்டாகிறது. பிறகு புதிய துறையில் தேடுகிறோம். அப்படி உலகெல் லாம் தேடித்திரிவது வீண். ஞானம் நம்மிடத்தே இருக்கிறது என்பதை உணர்கிறோம். அதைப்பெற யாரும் உதவி செய்ய முடியாது என்பதையும் அறிந்து கொள்கிறோம். அதிருப்பிப்படுதல் என்னும் மனக்குறை அகண்று அகலுமளவு நாம் முன்னேறி வருவதை உணர்கிறோம். பிறகு உண்மையைக் கண்டறிந்தோம் என்னும் உறுதிப்பாடு வந்ததும் இதுதான் உண்மை என்னும் ஒர்க்கை நமக்கு வந்து வாய்க்கிறது. துக்கங்கள் யாவும் அகண்று போவது இரண்டாம் படியாம்; மூன்றாவது படியில் நிறைஞானம் நமக்கு வாய்க்கிறது. ஒதாது உணரும் இயல்பு அடைகிறோம். நான்காவது படியில் உலகக் கடமைகள் முடிகின்றன. குழப்பங்கள் எல்லாம் மனதை விட்டு உருண்டோடி மறைகின்றன. ஆறாவது படியில் சித்தம் ஒடுங்கிப் போகிறது. சிந்தனையற்ற நிலையை நமக்கு நாம் வருவித்துக் கொள்ள முடியும்.

இழாவது ஞானமூழ்யில் ஆத்மா தன்னில் தானாய் நிலைத்திருக்கிறது. இதுவே ஞானத்தின் உச்சநிலை. அல்லவுக்கும் அவனுக்கும் வெகுதூராம்.

சிறிய பொய்யும் பொய்யே. வெறுப்பு, பொறாமை ஆகியவை களை மனதில் கிளப்பினால் அவைகளின் விளைவை மனிதன் ஏற்றேயாக வேண்டும். சத்தியத்தில் நிலைத்திருப்பவன் சொப்பனத்திலும் பொய் சொல்லான். மனம், மொழி, மெய் ஆகியவைகளும் உண்மைக்கு ஒத்தவைகளாகும். அப்படிச் சத்தியத்தில் நிலைபெற்றவன் சொல்லுவது சத்தியமாய் அமையும். ஆசீர்வதிக்கப்படுவாயாக என்று அவன் பகருவது அடையப்பெறுவதாகிறது. நோயாளியின் நோயும் விரைவில்

கணமடைகிறது. பிறரிடமிருந்து கொடையை ஏற்றுக் கொள்ளும் பொழுது பிறருடைய திமைகளையும் ஏற்றுக் கொள்கிறான். எலா திருந்து பழகுவதால் மனது பூர்வசென்ம ஞாபகத்தைப் பேறுகிறது.

வாழ்விலே முன்னேற்றமடையும் சக்தி மனிதனுக்கு இயல்பாய் இருக்கிறது. ஆனால் சில தடைகள் குறுக்கிடுகின்றன. இந்தத் தடையை நீக்கியவுடன் பாபிகளாயிருப்பவர்கள் மேல்மக்கள் ஆகின்றனர். பரிணாமத்துக்கு காரணம் யாது என பெளதிக் விஞ்ஞானம் எடுத்து விளக்குகிறது. உயிர்களிடத்துள்ள காமாதுகர்ச்சி ஒரு காரணம்; வலிவு படைத் தடே வாழ்க்கைக்குரியது என்பது மற்றொன்று. மனித அறிவு முன்னேற்றமடைந்ததின் காரணமாக மனிதன் வாழ்க்கையின் பொருட்டு மற்ற உயிர்களோடு போட்டி போடுவதில்லை. இப்படிக் காமத்தை வெவ்வதின் வாயிலாகவும், போட்டியை நிறுத்துவதன் வாயிலாகவும் மனித முன்னேற்றம் நின்றுபோம் என்பது விஞ்ஞானிகளின் கொள்கை யாகும். மனித முன்னேற்றம் நின்றுவிடும் போது மாணிட வர்க்கமே அழிந்துபட்டுப்போம். மனிதன் மற்ற உயிர்களோடு போட்டியிட்டு அடக்கியானுதல் பொருந்துமா என மனச்சாட்சி போராடுகிறது. சிலர் போட்டி போடாது வாழ முடியாது என்கின்றனர். இக்கொள்கையை வைத்துக் கொண்டு வலிவற்றவர்களையும், கெட்டவர்களையும் அழித்து விட முயலும் மக்கள் இருக்கின்றனர். தகுதி வாய்ந்தவர்களையே சமுதாயத்தில் வாழ வைத்திருக்க வேண்டும் என்பது அவர்கள் தீர்ப்பு. இதற்கு மாறான கொள்கை ஒவ்வொர் உயிரிடத்தும் பரிபூரணநிலை புதைந்து மறைந்து கிடக்கிறது. இதை அடைய உயிர்கள் ஒயாது முயன்று வருகின்றன. இதற்கு இன்ஸல்கள் குறுக்கிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

வாழ்வின் பொருட்டோ காமத்தின் பொருட்டோ போட்டி போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அறிவீன்றத்திலிருந்து அப்போட்டி கள் கிளம்புகின்றன. மனிதனுள் தெய்வம் என்னும் பெருநிலை அமிழ்த்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அறிவீனம் நீங்கியதும் மனிதன் தெய்வமாகிறான்.

யானைக்கோ காதுகளும், மூக்காகப் பயன்படுகிற துதிக்கையும் ஒயாது அசைந்து கொண்டிருக்கின்றன. நாம் விலங்கு நிலையில் இருந்த பொழுது நமது காதுகள் அசைந்து கொண்டிருந்தன. இப்பொழுது முயற்சியால் திரும்பவும் காதை அசைக்கிற திறனை நாம் பெற முடியும். உடலிலுள்ள இயக்கங்களில் பல இப்பொழுது எம்வசத்தில் இல்லை. தாமாக அவை நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. எது உயிராக இலங்கு கிறதோ அது பிராணன், தீ, நீர், காற்று இவைகளிடத்திருந்து நம் உடலானது பிராணனை ஏற்று வாழ்ந்திருக்கின்றது.

பிராணாயாமத்தின் மூலம் மனதிலுள்ள சஞ்சலங்களை அகற்றி விடலாம். தனது உடலை அடக்கியாளக் கற்றுக்கொண்டால் பிறருடைய சரீரத்தையும் கட்டி ஆளாம். ஒருவனுடைய உடலில் ஒரு

வகை வலிமை ஒங்கியிருக்குமானால் அதே வலிமை இன்னொரு உடலில் தோன்றுவது இயற்கையின் இயல்பு! ஒரு மனிதன் உறுதியான உடல் படைத்தவனாக இருக்கிறான். அவனுக்கு அருகில் உள்ளவர்களுக்கும் அதே வலியும் ஆரோக்கியமும் தோன்ற ஆரம்பிக்கும். அவன் உடல் வலிவைப் பாராட்டுபவர்களுக்கு அதன் விளைவு விரைவில் வந்தமையும். இதற்கு மாறாக அவன் பெலவீனனாய் இருப்பானாகில் அவனது கீழான இயல்புகள் அருகில் இருப்பவர்களையும் தாக்குகிறது.

மந்திரிப்பவன் ஒரு மனிதனின் நோயை அகற்றுகிறான். அவன் தான் ஆரோக்கிய நிலையில் உறுதியானவனாக இருப்பது அவசியம். பிறகு தன்னிடத்துள்ள ஆரோக்கிய நிலையை சங்கல்பத்தின் மூலம் மற்றவனிடத்துச் செலுத்துகிறான். அதை அவன் சரியாகச் செய்வானாகில் நோயாளியின் நோய் நீங்கிவிடும். ஒருவன் கையிலுள்ள பண்டத்தை மற்றொருவனுக்கு நாம் கொடுக்க முடியும் என்பது வெளிப்படை. அதேவிதமாகவே ஆரோக்கியத்தை எடுத்து வழங்கும் வல்லமை மனதுக்கு உண்டு. உறுதிப்படைத்த ஒருவன் தன்னோடு வசித்து வரும் மெலிந்துள்ள ஒருவனுக்கு தனது திறமையில் ஒரு பகுதியை அறிந்தோ அறியாமலோ வழங்குகிறான். அதை அவன் அறிந்து செய்வானாகில் நல்ல பலனாக இருக்கும்.

ஒநாய்க்கிடையில் வளரும் சீறுவன் ஒநாய்போல் ஆகி விடுவான். துட்டர்களுக்கிடையில் வளர்பவன் துட்டனாகி விடுவான். சான்றோர்களுக்கிடையில் வளர்பவன் சான்றோனாகி விடுவான்.

உண்மையில் நோயை அகற்றுவது பிராண்னுடையசெயல் நோயை நீக்குவதற்கான சலந்ததை பிராண்னிடத்து உண்டுபண்ண வேண்டும். தான் விரும்புகிற சலந்ததை உண்டுபண்ண தூயமையில் நிலைத்திருப்பவனுக்கே சாத்தியமாகிறது. நோயை அகற்றும் சலந்ததை யோகி முதலில் தன்னிடத்து உண்டுபண்ணுகிறான். பிறகு அதை நோயாளியிடம் செலுத்துகிறான். நோயும் மனதந்து போக முடிகிறது. இதுதான் மனதில் நம்பிக்கை வண்டி நோயை அகற்றுவதைப் பற்றிய உண்மை.

சொற்பொழிவு செய்பவர்கள் விசயத்திலும் புகட்டுகிற வனுடைய உள்ளத்தில் உற்சாகம் ததுமலிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது கேட்பவர்களுடைய உள்ளத்தில் அவனது சொல் ஊடுருவிப் பால் கிறது. புகட்டுகிறவன் ஆர்வம் இல்லாத உரைக்கும்கால் கேட்பவர்கள் உள்ளத்தில் எதுவித உள்ளவையும் உண்டுபண்ணுவதின்லை?

நோய்க்கு வைத்திய முறைகள் பல இருக்கின்றன. மாற்று முறை மருந்து ஒருவிதமானது; ஒத்தாசை முறை மருந்து மற்றொரு விதமானது. மாற்றுமுறை மருந்து உடலையும் நோயையும் தாக்கி நோயைத் தகர்க்கிறது. ஒத்தாசை முறை மருந்து நோய்க்கு அனு

சரணையாக இருந்து நோயைக் களைந்து விடுகிறது. இருவித சிகிச்சை முறைகளுள் ஒத்தாசை மருந்தே உடலுக்குக் கெடுதல் செய்யாது இயற்கையுடன் ஒத்துழைத்து நோயை அகற்றி வைக்கிறது. நோயாளி யினுடைய உள்ளத்தில் குணம் அடைந்து வருவதைப் பற்றிய உணர்வு ஒங்குகிறது. உணர்வுக்கேற்ப நோயும் தானாக மறைந்து போகிறது.

உலகை உய்விக்க வந்த உத்தமர்களிடத்திருந்த ஓய்பற்ற ஆத்ம சக்திக்கு மூலகாரணம் பிராணஸைக் கட்டியாளுதல் என்னும் தெய் வீக இயல்பு ஒன்றேயாம். ஆனால் இந்தப் பிராணன் ஒரு பகுதியில் அதிகமாகவும் ஒரு பகுதியில் குறைந்தும் அமைவதுண்டு. குறைப்பட்ட டிருக்கிற இடத்து பிராணஸைச் செலுத்தவும் மிகைப்பட்ட இடத் தில் குறைக்கவும் அறிந்து செய்தால் நோய் தானாக நீங்கிவிடும்.

அப்படி முறையறிந்து செய்யும் செயலை பிரணாயாமம் என்கிறோம், பெரியவன் சிறியவன் எல்லாரும் அளப்பரிய சக்திக் கட்டோடு இணைக்கப்பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த ஆதிசக்தி உயிர்கள் அனைத்துக்கும் பொதுவுடைமை ஆகிறது. எங்கெல்லாம் உயிர் இயங்குகிறதோ அங்கு அகண்ட சக்தி ஆதாரமாய் உள்ளது. உயிரானது ஓர் அற்பக்காளானாக வாழ்வதை துவங்குகிறது. பின்பு வாழ் வக்குரிய வலுவை ஏற்று வளருகிறது. மிக மெதுவாகவும் ஓய்வின்றியும் அக்காளான் தன் வடிவத்தை மாற்றியமைத்து வருகிறது. நெடுநாளின் பின் செடியாகப் பரிணமிக்கிறது. பிறகு விலங்காகப் பரிணமிக்கிறது. அதன் பிறகு மனிதனாக மாறியமைகிறது. இறுதியில் சூக்கும் தேகத்திலுள்ள 5 வித அணுத்தொகைகளில் ஒன்றி அணு கூடி நீர் (ஆசைபொருள்) அணுவை இல்லாமற் செய்ததும் ஒன்றிஅணு ஏராளம் கூடியதினால் ஒன்றி அணுவான பரம்பொருளில் ஒன்றித்து விடுகிறது.

தனது முயற்சியை உயர்த்துவதன் மூலமும், கால அளவைக் குறைப்பதன் மூலமும் ஒருவன் இதே பிறவியில் பரிபூரண நிலையை அடைந்து விடலாம். இயற்கை போகிற போக்குக்கு விட்டுவிட்டால் உயிர்கள் எல்லாம் காலக்கிரமத்தில் பரிபூரண நிலையை எட்டுகின்றன. அதற்கு கணவேசத்தை நல்லினால் மிகக் குறுகிய காலத்தில் பரிபூரண நிலையை அடைய முடியும்.

உலகிலே மதாசிரியர்கள், தீர்க்கதறிசிகள் மானுட வர்க்கம் பல கோடி வருடங்களில் வாழும் வாழ்க்கையை ஒரே சீவிதத்தில் வாழ்ந்து முடித்து விட்டனர். கொண்டுள்ள லட்சியத்தைத் தவிர வேறு எத் திட்டத்தும் தங்கள் மனது பிளாபுப்பட்டுப் போக அவர்கள் இடம் தருவதில்லை. லட்சியத்தில் கண்ணாயிரிப்பதால் கல்பகாலத்தில் அடையும் நிலையை கணப்பொழுதில் அடையக்கூடியவர்களாக ஆகின்றனர். மறுமை என்பது எங்கேயோ எட்ட இருக்கும் உலகம் அன்று. இங்கு நமக்கிடையில் லட்சக்கணக்கான அத்தகைய ஆத்மாக்கள் உலகில் கொண்டிருக்கவாம். மாற்றப்பட்ட சலன நிலையில் இருப்பதால் அவர்களை நாம் காணமுடியாது. பிராணன் நம்மிடத்து ஒருவிதத்தில் சலன

மாய்க் கொண்டிருக்கிறது. இதேவித சலனமாய்க் கொண்டிருக்கிற உயிர்கள் ஒன்றையான்று பார்க்கவும் தொடர்பு வைக்கவும் முடியும். ஆனால் பிராண்னுடைய சலனம் உயர்ந்த நிலைக்கு வேறுசில உயிர்களிடம் அமைந்து விடுமாயின் அவைகளை நாம் காண முடியாது. அவை எம்மைக் காணமாட்டா. பிராண் சலனம் மாறுபட்ட உயிர்களுக்கிடையில் எந்தவித தொடர்பும் உண்டாவதில்லை.

மிகைப்பட்ட சலனத்தோடு கூடிய வெளிச்சத்தை நம் கண்பார்க்க இயலாது. சலனம் குறைந்ததாகிலும் நம் கண்ணில் தெரிவிதில்லை. அப்படிக் குறைந்த சலனத்தை பூனை, ஆந்தை போன்ற உயிர்கள் காணவல்லனவாய் இருக்கின்றன. அழுத்தம் நிறைந்த கடவின் அடிப்பாகத்தில் வாழும் உயிர்கள் மேல்பாகத்துக்கு வருவதில்லை. அப்படி வந்தால் அவை துகள்துகளாக வெடித்துப்போகும்.

ஓவ்வொரு படித்தரத்திலுள்ள சலனங்களை ஒரு ஞானபூமி என்று சொல்லலாம். இப்படிப் பல ஞானபூமிகள் இருக்கின்றன. ஒரு படித்தர சலனமுள்ளதை ஓர் உலகம் என்றும், இன்னொரு படித்தர சலனமுள்ளதை வேறோர் உலகம் என்றும் பிரித்து வைக்கலாம். ஒரு உலகத்திலுள்ளவர்களின் ஆற்றலை வேறோர் உலக மக்கள் அறிந்து கொள்ள இயலாது. வேறு ஞானபூமிக்குரிய புதிய பிராண் சலனத்தை நம்மிடத்து வரவழைத்துக் கொள்ளும் பொழுது அதற்குரிய ஞானபூமியை ஞானதிருஷ்டியால் பார்க்கும் வல்லமை நமக்கு அமைகிறது. அவ்வுயிர்களுக்கும் நமக்குமுள்ள வித்தியாசம் சலன வேற்றுமையில் மட்டுமே உள்ளது. விரைந்த பிராணசலனத்துக்குரிய உலகம் அவனுக்குக் காட்சி கொடுக்கும். உயர்ந்ததும், விரைந்ததுமான பிராணசலன நிலையை சமாதி நிலை என யோகசாத்திரம் புகட்டுகிறது. சமாதியில் படித்தரங்கள் பலவண்டு. எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்த சமாதிநிலையில் மெய்ப்பொருளை உள்ளவாறு நாம் தரிசிக்கிறோம். ஆதிமூலமாகிய பரவஸ்துவை நாம் அறிந்து கொண்டால் அனைத்தையும் அறிந்து கொண்டவர்களாகி நோம்.

திருடாதே, பொய் சொல்லாதே என்று நாம் வெறுமனே பல குக்குப் புத்தி புசட்டுகிறோம். மனதை அடக்கி வைத்திருக்க அவனுக்கு புகட்டும் பொழுதே நாம் உண்மையில் அவனுக்கு உதவி புரிந்தவர்கள் ஆகிறோம். மனிதன் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் அவனுடைய மனதானது பொறிகளின்பால் பொருந்தும்படி கவர்ந்து இழுக்கப்படுகின்றது. ஆகையால் தான் மாந்தர்கள் மடைத்தனமாக நடந்து கொள்கின்றனர். பின்பு அதைக் குறித்து வருந்துகின்றனர். ஆனால் மனத்தை முற்றிலும் வசப்படுத்தி வைத்திருந்தாத பொருந்தாத செயல்களைச் செய்யமாட்டார்கள். மந்திரித்து அலவது குழையடித்து சிகிச்சை செய்பவர்கள் மந்திரிக்கப் பெறுபவர்களுக்கு வலியோ, தீமையோ தங்களுக்கு சிறிதேனும் இல்லை என்று நம்பும்படி தூண்டுகிறார்கள்.

ஏதோ ஒரு விதத்தில் குருட்டு வாய்ப்பாக இந்தச் சிகிச்சை முனை அவர்களுக்கு அமைந்துள்ளது. ஒருவனுடைய வருத்தத்தை நீக்கி விடுதலில் ஒருவாறு வெற்றியடைகின்றனர். இந்திரியங்களிலின்று மனதைப் பிரித்தெடுக்கும் ஆற்றலை வழங்கியதே சிகிச்சைக்காரர்கள் நோயாளிக்குச் செய்துள்ள உபகாரமாகும். மனோவசியம் எனப் பகரப்படும் நிலையை மனதினுள் மெல்லியல்பு படைத்த ஒருவனிடத் துத்தான் உண்டு பண்ண முடியும். வசமாக்கப்படுவன் மீது தன் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்துகிறான். அவனை உற்று நோக்குகிறான். மனதை ஒருவிதத்தில் அடிமைப்படுத்துகிறான். மனதை மெல்ல வநஷ் செய்யாவிட்டால் அவனது மனோவசியம் பயனற்றதாய் போய் விடும். வலிவுற்றிருக்கும் ஒருவனை மன்னடையில் ஒங்கியடித்து சிறிது நேரம் மயங்கிக்கிடக்கும்படி செய்வதற்கு ஓப்பானது மனோவசியம் என்னும் செயல். இறுதியில் அவனுடைய மனது அறவே ஆற்றல் அற்றதாக மாறுகிறது. ஒன்றுக்கும் உதவாத பொம்மை ஆகிறான். மனதை அடக்குகிற சாதகன் தானே முயன்று தன் மனதை வசப் படுத்த வேண்டும். வேறொரு மனிதனின் ஏவதலைக் கொண்டு நிக முமாயின் முற்றிலும் விபரிதமாகி விடும். இருவரின் சூக்கும் தேகத் திறுள்ள ரவித அணுக் கூறுகள் வெவ்வேறு தொகையாகவே அமைந்திருக்கும். ஆதலால் ஒரு மனிதனின் ஒழுக்கம் மற்றவருக்கு மாறுபாடாகவும் அமைந்துவிடுவதுண்டு. உள்ளத்தில் உதிக்கும் எண்ணத்துக்கு அடிமைப்படாமல் அவ் எண்ணத்தை கட்டியானாம் சுயாதீனம் பெற வேண்டும். எனவே அத்தகைய வகீரச் செயல்களை யாரும் செய்யலாகாது.

மந்திரிப்பவர்கள் சிறிது நன்மை விளைவிப்பதில் வெற்றி பெறுகிறார்கள். ஆனால் அதேவேளையில் நூற்றுக்கணக்கான பேருக்கு தீங்கு விளைவித்து வருகின்றனர். நாள்டைவில் இம்மனிதன் உயிரற்ற நடமாடும் பின்ம் போன்று ஆகிவிடுகிறான். ஒவ்வொரு செடியும் உள்வலியு பெற்று உறுதியான மரம் ஆவது போன்று மனிதனும் மனவலியை பெற்று உள்ளத்தில் புதைத்து கிடக்கும் ஆற்றலை யீயாபகப்படுத்துவது யோகசாதனம். ஒருவனுடைய மனது தளர்வுற்றிருக்கும் பொழுதே பிறருடைய ஆணை அதன் மீது செல்லவல்லதாகிறது. பக்தியின் பெயரால் பிறர் மனதிலே தற்காலிகமாக எழுச்சியை உண்டுபெண்ணி வருபவர்களும் மனோவசியம் செய்பவர்களின் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆகிறார்கள். ஏனெனில் சமய அனுஸ்தானத்தின் பெயரால் மானுட வர்க்கத்தின் மனத் திட்பத்தைக் குலைத்து வருகின்றனர். அப்படியான மன எழுச்சிக்கு உட்படுகின்றவர்கள் மன உறுதியை இழந்து விடுகின்றனர். தங்கள் மனதைத் தாங்களே கட்டியானாம் திறமையை இழக்கின்றனர்.

செயலுக்கு நான் கர்த்தா என்னும் உணர்வு வரும் பொழுது அது அகங்கார நிலையாகிறது. மனிதன் பொதுவாக உணர்வு நிலை

யில் இருக்கிறான். மேலான நிலைக்கு மனது போகக் கூடும். கீழ் உணர் விற்குப் போகுங்கால் அதன்கண் நிகழ்பவை அறியப்படாது நடை பெறுகின்றன. மேலுணர்வுக்கு மனது போகுங்கால் அங்கு நிகழும் நிகழ்ச்சிகளை அகங்காரம் உணர்வதில்லை. அகங்கார உணர்வு இடை நிலையில்தான் உள்ளது. இடைநிலைக்குக் கீழ் அல்லது மேல் மனது போகும் பொழுது நான் என்னும் அகங்காரம் மறைந்து போகிறது.

மனது முழுவதும் இறைவன் என்னத்தால் நிறையப்பெற வேண்டும். ஒருவனை வெறுத்தால் அல்லது ஒருவனுக்கு அஞ்சினால் மனது முழுவதும் அவனைப் பற்றிய என்னமுடையதாகிறது. அப்படிச் செய்யாது பக்தியோடு கூடிய பேரன்பு ததும் பிய என்னமாயிருத்தல் வேண்டும்.

நல்ல மனதுடன் முறையாக உழைத்தலே காமதேனுவாகிறது.

வரவர கடவுளே உண்மை என்று சொல்வதையிட்டு உண்மையே கடவுள் என்று சொல்லி வருகிறேன். கடவுள் இல்லை என்று கூறுவதை நாம் அறிவோம். உண்மை இல்லை என்று மறுக்கப்படுவது கிடையாது.

மனிதன் ஆத்மசொருபமென்றும்; அதில் பல மகிழைகள் நிறைந்துள்ளன என்றும் கூறப்படுகிறது. அதேவேளை கர்மத்தின் கொடுமைக்கு உட்பட்டிருக்கிறான். தீவினைகள் ஆத்மாவின் மகிழைகளை மறைக்கின்றன. நல்வினைகள் தடைகளை நீக்குகின்றன. நிராசையில் நிலைத் துள்ள சித்தமே எல்லாவற்றிலும் மேலானது. காரணம், விளைவு, இருப்பிடம், இனப்முட்டும் பொருள் ஆகிய நான்கும் ஒன்றுகூடி இன்பத்தை வளர்க்கின்றன. இவற்றை ஒழித்து விட்டால் ஆசையும் ஒழிகிறது.

மனிதன் தன் ஆசையால் தூண்டப்பெற்று பல செயல்களைச் செய்கிறான். கடவுளுடைய துணையை நாடுதலில் நிறைவேறுவது முண்டு. தோல்லியுறுவதுமுண்டு. எது நிகழ்ந்தாலும் இறுதியில் மனித ஆட்டைய நன்மைக்கேயாம். ஆசையற்றவர்கள் கடவுள் ஆணைப்படி கருமம் செய்யக் காத்திருக்கின்றனர். அத்தகையவர்களுக்கு தெய்வம் அகத்தே மனச்சாட்சியாகவும், புறத்தே வசதியான சூழ்நிலையாகவும் இருந்து எத்தகைய கருமத்தில் ஈடுபட வேண்டுமென்பதைக் காட்டி வருகிறது. பூவுத்துக் கேட்பது அஞ்ஞானத்திலுள்ளவர்கள் கையாளும் முறை ஆகும்.

மனிதன் மற்றவர்களோடு நல்வினைக்கம் வைப்பது மேலான முறைச் சிவால்களைப்பதும், இடைஞ்சல் செய்வதும் கீழான முறைச் சிவால்களைப்பதும், மற்றவர்களுக்குத் துணைபுரியுமளவு தனது சொந்த வாழ்வு எங்கிருந்தோ துணையைப் பெறுகிறது. தான் வேறு, பிறர் வேறு என்ற வேற்றுமை போய் உயிரனைத்தும் ஒரே பேருயிராக அவனுக்குக் காட்டி கொடுக்கிறது.

வேதத்தில் நம்பிக்கை வைக்கின்ற மனிதன் இம்மன்னுஸ்கில் சிலரேயாம். வேதப் பெயரில் வாழும் சுயநலப் பித்தர்களை ஏராள

மாக எக்காலத்திலும் காணலாம். வேதம் இடுகின்ற ஆணைகளுள் மிகப்பெரியது தியாகத்தாலே அமிர்தத்துவம் அடைகிறது என்பதாகும்.

வேதம், ஆகமம், சன்மார்க்கம் ஆகியவைகளின் பிரமாணம் என்று சொல்லிக்கொண்டு தன் சயநலத்தையே நிலைநாட்டுகிறான். இம்மையில் நலம் அடையாத ஒருவன் உயிர்களுக்கு அன்பு கர்ட்டாத ஒரு வன் மறுமையிலும் எந்த மேன்மையும் அடையப் போவதில்லை.

ஒரு பிறப்புத்தான் உண்டு என்பது ஏகசன்மவாதம். முக்தி அடையும் வரை பல பிறவிகள் உண்டு என்பது புனர்ச்சன்மவாதம். யூதம், கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் ஏகசன்மவாதம். மற்றைய மதங்கள் பல பிறவி வாதம். ஆண்டவன் ஒரு பிறவியைத்தான் தருகிறார் என்பது யுக்திக்குப் பொருந்தாது. மனிதனை அறிவிலும், ஆற்றலிலும் ஏற்றத் தாழ்வாக ஏன் படைக்க வேண்டும்.

மனிதன் பக்குவமடைய ஒரு சென்மம் போதாது. பள்ளியில் பாடம் படிக்க பல வகுப்புக்கள் வேண்டும். ஓவ்வொரு வகையான உயிரினங்களும் தமது செயற்பாட்டின் மூலம் 5 பூத அனுந்ததொகை களை மாற்றியமைக்கின்றன. அவ்வாறு மாறி அமையும் அனுந்ததொகையின்படியே பிறவிகள் மாறுபடுகின்றன. ஆத்மா பக்குவம் ஆவதற்கு பல சென்மங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுகிறது. ஒரு சென்மத்தில் அடைந்த பரிபக்குவத்தை ஓட்டி மறு சென்மம் வருகிறது. பழைய பிறவிகளை மறக்கடிப்பதற்கே புதிய பிறவிகள் வருகின்றன. அவைகளை ஞாபகத் துக்குக் கொண்டு வந்தால் பெரும் சமையாகும்; துன்பமும் அதிகரிக்கும். ஆகவே பழைய அனுபவம் மட்டும் மனதில் நின்று விடுகிறது. மற்றவை ஞாபகத்திலிருந்து மறைந்து விடுகிறது. ஆகவே ஒரு பிறவி என்பது அர்த்தமற்றது.

ஒரு மகானுடைய உடலாயிருந்தாலும் பிணம் பிணம்தான். அதனிடத்து சக்தி உண்டென்பது நம்முடைய நம் பிக்கை தான். நம்பிக்கை நலம் விளைவிக்க வல்லதாகலாம். அந்த உடலுக்கு தெய்வசக்தி இருக்கிறதென்றால் உலகிலுள்ள பல கேடுகளை அது நேர்முகமாக அகற்றி வரலாம். தன்னை ஒழுக்கம் வாய்த்தவனாக திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று முயன்று வருவானாகில் அது நல்ல சமய அனுஷ்டானமாகும். எந்த மகானின் பிரேதத்தின் வாயிலாகவோ உலகுக்கு நன்மை வருமென்று நம்ப ஆதாரம் ஒன்றுமில்லை.

உலகில் நரகம் என்றும் சுவர்க்கம் என்றும் வெவ்வேறு இடங்கள் இல்லை. ஒரே உலகம் அவரவர் மனப்பான்மைக்கேற்ப சுவர்க்க மாகவோ நரகமாகவோ காட்சி தருகிறது. ஓவ்வொரு உயிர்களுக்கு அமைந்த அனுங்கருக்களுக்கேற்பவே அவர்களின் மனப்பான்மை அமைகிறது. புத்திரப்பேறு இவ்வுகை சம்பந்தமானது. புத்திரப் பேற்னால் இன்புற்றிருப்பாரையும் துஷ்புற்றிருப்பாரையும் காணலாம். இவ்வுகைப் பற்றை நீக்குமளவு ஒருவன் பரம்பொருளிடத்து விவரந்து போகிறான்.

யாவற்றையும் தியாகம் செய்வதாலே அமிர்தத்துவம் அடைகிறான். புத் என்ற நரகத்தைப் பற்றிய கோட்பாடு வெளிக்கருத்தையும் நரக வேதனைகளுக்கும் அவர்களுக்கும் வெகுதுராம்.

வழிப்போக்கன் யாரோ ஒருவன் நம் அருகில் நடந்து செல்கி றான். அவனுடைய கீழ்மைகளைக் குறித்து நாம் சஞ்சலப்படுவது கிடையாது. ஆனால் நமக்குச் சொந்தமான ஒருவன் நமதருகிலேயே முறைதவறி நடந்து கொள்வாணானால் நமது மனம் அதனால் பாதிக் கப்படுகிறது. ஒரளவு அக்குற்றத்தை நாமே செய்தது போன்று வியா கூலப்படுகிறோம். அபிமானம் தான் இதற்குக் காரணம். அத்தகைய எண்ணங்களுக்கும் தமக்கும் ஒரு தொடர்புமில்லை என்று உணர்ந்து வரும் பொழுது அக்கீழான எண்ணங்களின் வேகம் தானே தனிந்து போகிறது. அக்கீழான எண்ணங்களில் கலந்து கொள்ளாதிருப்பதும், மேலான இலட்சியத்தில் நாட்டம் கொள்வதுமான உபாயங்களே மனதை வெல்லுதற்கும், உயர்ந்த இலட்சியத்தில் வைத்திருப்பதற்கும் ஏற்ற உபாயமாகும்.

கக்கஸ் சுத்தம் செய்வதை தேவாராதனையாகக் கருதிச் செய்யலாம். கோவில் அர்ச்சனை செய்வதையும் தேவாராதனையாகக் கருதிச் செய்யலாம். இங்கு தொழில் வேற்றுமையுண்டு; உயர்வு தாழ்வு என்ற பேதம் இருத்தலாகாது. கக்கஸ் சுத்தம் செய்யும் வேலையை பரமகம்ஸரும் செய்தார்; மகாத்மாவும் செய்தார். ஆவயத்தில் அர்ச்சனை பண்ணும் தொழிலையும் அவர்கள் செய்தனர். மகாத்மாகாந்தி ஊரி லுள்ள குப்பைகளைக் கூட்டுகிற தொழிலையும் செய்தார். தொழிலை தெய்வ வழிபாடாகவே கருதினார்கள். சமூகத்துக்கு பயன் படுகிற எல்லாத் தொழில்களையும் தேவ ஆராதனையாகச் செய்து பழக வேண்டும். இவ்வாறு செம்து பழகுவதால் சூக்கும் தேகத்திலுள்ள அனுக்கருகளில் சேவைக்குரிய ஒளி அனுக்கள் கூடுகின்றன. அவ்வாறு ஒளியனுக்கள் கூடுவதால், மாறி மாறி அமைந்த 5 வித அனுக்கருகளுக்கமையவே அவரவர் செய்யும் தொழிலும் வேறுபடுகின்றன. தெய்வத்தை அடைய உற்ற சாதனமாக அது அமைகிறது.

சீவனுக்கு அமைந்த வினைப்பயன் கிரகங்களால் உண்டான தல்ல. அவனுடைய வினைப்பயனுக்கும் கிரகங்களால் உண்டாகும் பல னுக்கும் தொடர்பு இயல்பாய் ஏற்படுகிறது. கிரகபலன் என்பதும் பிராரப்த கர்மம் என்பதும் ஓன்றாகிறது. எந்த சீவன் எத்தகைய கர்மபலனை அனுபவிக்கத் தகுதியுடையவனாகிறானோ அந்த கிரகபலன் அமைகின்ற வேளையில் அவன் பிறப்பெடுகிறான். ஒவ்வொரு மனிதனும் சோதிடத்தில் வைக்கும் சுருத்தைவிட முயற்சியிலும், 5 வித அனுத்தொகை மாறுவதிலும் நம்பிக்கை வைப்பது அவசியம். ஏறும்புகள் கூட்டமாய்ப் போவதால் மழை வருவதில்லை. வரும் மழைக்கு அறிகுறியாக அது அமைகிறது. அதை உணர்ந்த எறும்புகள் பாதுகாப்புக்காக

அப்படிப் போகின்றன. மனிதனுடைய வாழ்க்கை முறையை மாற்றும் வஸ்வை ம கிரகங்களுக்கு இல்லை. தன் முயற்சியால் தான் தன் விளையை மாற்றிக் கொள்கிறான்.

இயற்கையின் நடைமுறையின் மூன்று படித்தரங்கள் உண்டு. அவைகளுள் நடுவில் உள்ள ஒரு படித்தரம் நம் அறிவுக்கு எட்டுக்கிறது. நுண்ணிய அமைப்பில் உள்ளவை நமக்கு எட்டுவதில்லை. ஒரு காலத் தில் ஒரு காணி நிலத்தில் கோடிக்கணக்கான கொசுக்கள் உயிர் தரிக் கின்றன. ஒரு பெருங்காற்று அடித்தால் இத்தனை கோடி உயிர்களில் பெரும்பாலானவை சாகின்றன. நாம் சுவாசிக்கும் போதும் எண்ணி றந்த அனு உயிர்களை சம்காரம் செய்கிறோம். அதைக் கொடுமை என்று நாம் எண்ணுவதில்லை. மிகச் சிறு நிகழ்ச்சிகளிலும் உள்ள கொடுரத் தன்மைகள் நம் அறிவுக்கு எட்டாது போய் விடுகின்றன.

குருகுலப் பயிற்சியே மக்களுக்குத் தலைகிறந்த பயிற்சியாகும். வீணபோன காலத்துக்கு எந்த விதத்திலும் ஈடுசெய்ய முடியாது. ஆகையால் காலம் அரிதிலும் அரிது. காலத்தை நன்கு பயன்படுத்துவது ஒரு விதத்தில் கடவுள் வழிபாடு ஆகும்.

காரணத்துக்கேற்ற காரியம் இயற்கையில் யாண்டும் ஒழுங்காக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. எந்த மரணத்துக்கு எது காரணமாய் இருந்தது என்பதை யூகிப்பது தான் சிரமம்.

- * ஒருவருடைய மனது தளர்வுற்றிருக்கும் போது ஒரு டைய ஆணை அதன்மீது செல்லவல்லதாகிறது.
- * தனது மனவலிமை முழுவதையும் பயன்படுத்தி முற்றாகத் தன்மையே சார்ந்திருந்து பழக வேண்டும்.
- * நிந்திரியங்கள் இழுத்துச் செல்லும் ஓடமெல்லாம் மனது ஓடி அலைகிறது.
- * மனதை அடக்கி வைத்திருக்க அவனுக்குப் புகட்டும் பொழுதே அவனுக்கு உதவி புரிந்தவர்களாகிறோம்.
- * தினம் உண்டான மூலகாரணத்தை எட்டிப் பிடிக்கும் வரையில் மனிதன் சினத்தை வெல்லுவதில் வெற்றி பெற மாட்டான்.
- * சினம் ஆதிக்கம் செலுத்த ஆரம்பிக்கு முன் அவைகளை ஒடுக்கி விடுதல் வேண்டும்.

- * உள்ளத்தில் உள்ள சினத்தைச் சுட்டெரித்து விட்டால் வறுத்த விதை போன்று ரீன் முளைக்க மாட்டாது.
- * என் செயல் அறியாமை, அவன் செயல் ஞானம் வெளி யுலகில் காணும் கேடுகளெல்லாம் மனதில் இருக்கும் கேட்டின் புறத்தோற்றங்களாம்.
- * தறும நோக்கோடு கர்மம் செய்பவர்களின் வினைப் பயன்கள் அதிகரிக்கின்றன.
- * சில நாடுகள், சில சமூகங்கள், சில மனிதர்கள் மஸ்கிய நிலை அடைவதற்குக் காரணம் சயநலப்பற்றாகும்.
- * தொழில் செய்யும் கருவகள், செபங் செய்யும் உடடு களைவிட பரிசுத்தமானதால்.
- * கெட்ட எண்ணத்தையோ வெறுப்புடன் செய்யும் செய்யலையோ அறவே ஏடுத்து விட்டால் பெருநன்மை அடைகிறோம்.
- * வீவேகமுன்னவன் அகங்காரத்தையும் ஆசசயயும் நிக்குகிறானேயன்றி கருமத்தை விடுவதில்லை.
- * ஞான வளர்ச்சி தீற்மையுடன் தொழில் புரிதலைச் சோற்றுவிக்கிறது.
- * சுவாசத்தின் போக்குவரை ஒழுங்குபடுத்தினால் மனது தெளிவடைகிறது.
- * காமம், குரோதம், ஆகிய தீய விவகாரங்களுக்கு சுவாசம் தடுமோற்றமடைகிறது.
- * அன்பு, அமைதி ஆகிய நல் வீவகாரங்களுக்கு சுவாசம் ஒழுங்குபடுகிறது.
- * வாய் வழியாக சுவாசிப்பதால் நாடி நாம்பு வலியை கிடுந்து மண்டையீடு முதலியன உண்டாகின்றன.
- * நி சொல்லப் போகும் வார்த்தை மென்னத்தை விட சீறந்தது என அறியும் வரை வாயைத் தீறவாதே. ●

வீநாயகர் முடிய நிதியம்

புலோலி மேற்கு

பருத்தித்துறை.

வீநாயகர் = தொழில் புரிவதற்குரிய எண்ணத்தை உள்ளத்திலே உருவாக்குவன். காற்றுப்பொருள், எண்களில் “உ 3” கிரகங்களில் வியாழபகவான்.

ஞாபகார்த்த நிதி = திரு. சி. ஆ. சிவக்கொழுந்து
திருமதி. ஆ. சி. இராசம்மா
(வ. க. கோ. சரவணமுத்துவின் மகள்)
செல்வன் ஆ. சி. மு. சுப்பிரமணியன்

நோக்கம் = அறிவு வளர்ச்சிப் பணி
ஊனமுற்றோர் உதவிப் பணி
கருமயோகப் பணி.

நாட்டுத்தாசமை

திரு. ஆ. சி. முருகுப்பிள்ளை
நிறுவனர். நிர்வாகி, ஆயுட்காலத் தலைவர்.

திரு. வ. கு. கணபதிப்பிள்ளை
B. A. (Lond) சட்டத்துறை, உபதலைவர் 16-11-1993 வரை.

திரு. வ. ச. செல்வராசா
செயலாளர் - பொருளாளர்

திரு. க. தங்கராசா
நிர்வாகப் பொறுப்புதிகாரி.

கௌரவ உறுப்பினர்கள்

திரு. பா. குமரகுரு 12-12-1993 முதல்
திரு. அ. துரைசிங்கம்
திரு. ச. வேதாரணியம்
திருமதி கோ. கண்மணி

கௌரவ உப உறுப்பினர்கள்

திரு. வி. கணேசநாதன்
திரு. ஆ. க. சிவப்பிரகாசம்
திரு. ஆ. க. பொன்னம்பலம் 05-09-1993 முதல்

எமது வெளியீடுகளை
லீன்வரும் விலாசங்களில்
பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

★ பாலையூர்புனிதஅந்தோனியார்
மக்கள் முன்னேற்ற ச. ச. நி.

★ சி. சி. வரதராசா
- கொழும்புத்துறை.

★ சி. ஆறுமுகசாமி
- கோணாவளை திழக்கு,
கொக்குவில்.

★ வழி கலை இலக்கிய வட்டம்
- சுண்ணாகம்.

★ அஷ்டலட்சமி கலன்டர் நிறுவ.
- கண்டி ரோட், கைதடி.

★ அன்னை மருந்தகம்
- பருத்தித்துறை.

★ S. K. சாமி - நெல்லியடி.

★ கலைக்கோலை
- வல்வெட்டித்துறை.

★ அபிராமி மருந்தகம் - நீர்வேலி

★ சின்னையா ஸ்ரோர்ஸ்
- கொடிகாமம்.

★ சிவம் மருந்தகம்
- சாவகச்சேரி.

★ குரியா பார்மசி - புத்தூர்.

★ ரி. வி. பாலா புத்தகசாலை
- இனுவில்.

இவ் வெளியீடு புலோலி மேற்கு
விநாயகர் தரும் நிதியத்திற்காக.
விநாயகர் தரும் நிதிய அச்சகத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.